

สภาวะความรู้สึกสะท้อนห้วงเวลาแห่งความเหงา

The Emotional State Reflecting The Moment of Isolation

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562 – 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....*กิตติ แสงแก้ว*.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ดอนประศรี)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤช งามสม)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(อาจารย์อัคราส พรขจรกิจกุล)

.....*[Signature]*.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ศิริจิเจริญ)

.....*กิตติ แสงแก้ว*.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สภาวะความรู้สึกสะท้อนห้วงเวลาแห่งความเหงา The Emotional State Reflecting The Moment of Isolation.
ชื่อ	นางสาวพัชรินทร์ ดั่งใหม่
รหัสนักศึกษา	57020490
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562 – 2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ แสงแก้ว

บทคัดย่อ

เมื่อกล่าวถึงคำว่า สภาวะอารมณ์และความรู้สึก สามารถแยกได้หลากหลายสภาวะอารมณ์ทั้งที่ดีและไม่ดี มีความสุข มีความเศร้า ฯลฯ ล้วนมีเหตุการณ์ประกอบเป็นเรื่องราวจนทำให้ตกลงอยู่ในสภาวะอารมณ์เหล่านั้น ข้าพเจ้าศึกษาเกี่ยวกับสภาวะอารมณ์ที่ต้องสูญเสียคนรักในวัยเด็ก ข้าพเจ้าหยิบยกสภาวะจิตเหล่านั้นของตัวเอง ภาพในโลกทัศน์ ถ่ายทอดและสร้างสรรค์เป็นผลงาน โดยผ่านกระบวนการ เย็บ ปัก ถัก ร้อย จำลองสิ่งของต่าง ๆ จากโลกทัศน์ของข้าพเจ้า นำเสนอในรูปแบบประติมากรรมจากผ้า การนำเทคนิคงานฝีมือที่ข้าพเจ้ามีความชอบมาประกอบรวมไปกับผลงาน โดยการปักลงบนผ้าซึ่งมีต้นแบบมาจากภาพถ่ายของข้าพเจ้ากับป้า

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาวะทางด้านอารมณ์ต่าง ๆ ถ่ายทอดทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความทรงจำ ออกมาในรูปแบบของผลงานประติมากรรมอย่างสร้างสรรค์ให้เห็นทัศนคติของข้าพเจ้าต่อความสนใจในการเลือกใช้วัสดุ การเลือกใช้ชุดสี และการเลือกวัตถุเพื่อสื่อสารในผลงานศิลปนิพนธ์ และเพื่อเก็บเป็นความทรงจำที่ดีต่อไป

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานอิงจากวัตถุของจริง ทั้งที่ยังมีอยู่ ผ่านกระบวนการ เย็บ ปัก ถัก ร้อย นำเสนอในรูปแบบประติมากรรมจากผ้า (Soft Sculpture) จำนวนผลงานมีทั้งหมด 2 ชิ้น

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ได้กล่าวถึงพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ วิธีดำเนินงานและการสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ผลงาน ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ สรุปผลการสร้างสรรค์ ไว้อย่างครบถ้วน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินนิพนธ์ฉบับนี้ จะไม่สามารถดำเนินการไปได้ด้วยดีหากขาดความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นคำแนะนำ ข้อมูลที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน คำติชม เพื่อดำเนินการสร้างผลงานที่สำคัญที่สุดในชีวิตการศึกษาของข้าพเจ้าอันใช้ระยะเวลายาวนานและต่อเนื่อง โดยข้าพเจ้าจะขอกล่าวขอบพระคุณบุคคลดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบุพการี รวมถึงสมาชิกในครอบครัวที่คอยให้คำแนะนำ ในการใช้ชีวิตเรียนรู้ที่จะเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ทำให้ข้าพเจ้าเติบโต ขอรระลึกถึงคุณป้าที่คอยดูแลข้าพเจ้าในวัยเด็ก เป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานในศิลปินนิพนธ์ชุดนี้ อีกทั้งบิดามารดาที่คอยสนับสนุนและให้โอกาสทางการศึกษาแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณอาจารย์กิตติ แสงแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยดูแล ให้คำแนะนำ ตรวจสอบความผิดพลาดและเสนอแนะแนวทางในการปรับแก้ ตลอดการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปินนิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้ง และน้อมระลึกคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้อันสร้างสติปัญญา และจินตนาการที่ดีตลอดระยะเวลาการศึกษา ก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างสรรค์ผลงานอันมีคุณค่าและมีความหมายในชีวิตของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณเหล่ากัลยาณมิตร ที่คอยให้ความช่วยเหลือและมอบมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน ขอบคุณประสบการณ์ที่ประสบพบเจอ ขอขอบคุณตนเองที่สามารถสร้างสรรค์ศิลปินนิพนธ์ฉบับนี้ได้อย่างสมบูรณ์ และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้ที่สนใจศิลปินนิพนธ์ฉบับนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ สามารถเป็นแนวทางในการสร้างผลงานศิลปะต่อไป

นางสาวพัชรินทร์ ดั่งใหม่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ชื่อโครงการ.....	1
1.2 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.5 แหล่งข้อมูล.....	2
1.6 แผนการดำเนินงาน.....	2
1.7 ระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	2
บทที่ 2 พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์.....	3
2.1 ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง.....	6
2.2 รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานและการสร้างสรรค์.....	28
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต.....	28
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงาน.....	35
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด.....	35
4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ.....	39
4.3 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์.....	42
บทที่ 5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	58
5.1 ผลงานชุดที่ 1.....	58
5.2 ผลงานชุดที่ 2.....	62
บทที่ 6 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	68

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	69
ประวัติผู้เขียน.....	70

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 คู่โศภนที่เก็บผลงานและวัตถุสิ่งของของของป่า.....	4
ภาพที่ 2.2 ภาพถ่ายคู่ของข้าพเจ้ากับป่า.....	5
ภาพที่ 2.3 ภาพถ่ายคู่ของข้าพเจ้ากับป่า.....	5
ภาพที่ 2.4 ความเหงา (Loneliness).....	8
ภาพที่ 2.5 ภาพถ่ายคู่ของข้าพเจ้ากับป่าที่บ้านกรุงเทพ.....	12
ภาพที่ 2.6 ภาพถ่ายคู่ของข้าพเจ้ากับป่าที่หัวหิน.....	12
ภาพที่ 2.7 ภาพถ่ายของป่าที่บ้านกรุงเทพ.....	13
ภาพที่ 2.8 ภาพถ่ายของข้าพเจ้ากับป่า ย่า และพี่ ที่บ้านกรุงเทพ.....	13
ภาพที่ 2.9 ภาพถ่ายของป่ากับพี่ ที่ประเทศอังกฤษ.....	14
ภาพที่ 2.10 ภาพถ่ายของป่ากับพี่ ที่ประเทศอังกฤษ.....	14
ภาพที่ 2.11 ผลงานของ โจแอนนา วาสคอนเซลอส.....	17
ภาพที่ 2.12 ผลงานของ โจแอนนา วาสคอนเซลอส.....	18
ภาพที่ 2.13 ผลงานของ แคตส์ โอลเดนเบิร์ก.....	20
ภาพที่ 2.14 ผลงานของ แคตส์ โอลเดนเบิร์ก.....	21
ภาพที่ 2.15 ผลงานของ แคตส์ โอลเดนเบิร์ก.....	22
ภาพที่ 2.16 ผลงานของ ไชล่า อิกส์.....	24
ภาพที่ 2.17 ผลงานของ ไชล่า อิกส์.....	25
ภาพที่ 2.18 ผลงานของ ไชล่า อิกส์.....	26
ภาพที่ 3.1 ภาพผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2559.....	28
ภาพที่ 3.2 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560.....	29
ภาพที่ 3.3 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560.....	30
ภาพที่ 3.4 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560.....	31
ภาพที่ 3.5 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2562.....	32
ภาพที่ 3.6 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2562.....	33
ภาพที่ 3.7 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2563 ชุดที่ 1.....	34
ภาพที่ 3.8 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2563 ชุดที่ 2.....	34
ภาพที่ 4.1 ผลงานปี พ.ศ. 2559.....	35

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.2 ผลงานปี พ.ศ. 2560.....	36
ภาพที่ 4.3 ผลงานปี พ.ศ. 2562.....	37
ภาพที่ 4.4 ภาพถ่ายของข้าพเจ้าในวัยเด็กกับป่า.....	37
ภาพที่ 4.5 ภาพวัตถุจากประสบการณ์จริง.....	38
ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างผลงานที่ไม่มีโครงสร้างภายใน.....	39
ภาพที่ 4.7 ผลงานที่ไม่มีโครงสร้างภายใน จึงทำให้ผิวด้านนอกบิดเบี้ยว.....	39
ภาพที่ 4.8 ตัวอย่างผลงานปี พ.ศ. 2562 ที่มีโครงสร้างภายใน.....	40
ภาพที่ 4.9 โครงสร้างไม้ของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1.....	41
ภาพที่ 4.10 ภาพตู้โชว์ต้นแบบ.....	43
ภาพที่ 4.11 ภาพวัตถุต้นแบบภายในตู้.....	44
ภาพที่ 4.12 ภาพวัตถุต้นแบบภายในตู้.....	44
ภาพที่ 4.13 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1.....	45
ภาพที่ 4.14 โครงสร้างตู้โชว์.....	45
ภาพที่ 4.15 โครงสร้างของตู้ที่ถูกหุ้มด้วยฟองน้ำ.....	46
ภาพที่ 4.16 โครงสร้างตู้ที่หุ้มฟองน้ำ และเย็บผ้าปิดทับเสร็จสมบูรณ์.....	46
ภาพที่ 4.17 ถอดแบบและตัดผ้าตามแบบเตรียมตัดเย็บ.....	47
ภาพที่ 4.18 เย็บ และขัดใยสังเคราะห์เรียบร้อย.....	47
ภาพที่ 4.19 เย็บตกแต่งด้วยเลื่อมสีทอง เตรียมเย็บประกอบ.....	48
ภาพที่ 4.20 เย็บประกอบเสร็จเรียบร้อยร้อย เตรียมทำฐานด้านล่าง.....	48
ภาพที่ 4.21 เย็บประกอบฐานด้านล่างเป็นส่วนสุดท้าย ผลงานเสร็จสมบูรณ์.....	48
ภาพที่ 4.22 ผลงานที่ถักและขัดใยสังเคราะห์แล้วเรียบร้อย.....	49
ภาพที่ 4.23 เริ่มจากการถอดแบบ และทำโครงสร้างด้วยใยสังเคราะห์แบบแผ่น.....	49
ภาพที่ 4.24 เย็บผ้าปิดทับ และตกแต่งด้วยเลื่อมปักเรียบร้อย.....	50
ภาพที่ 4.25 คราฟแบบที่วาดไว้ลงบนผ้า.....	50
ภาพที่ 4.26 ผ้าที่คราฟลายเสร็จแล้วเตรียมปัก.....	50
ภาพที่ 4.27 ปักผ้าตามสีและลายจากต้นแบบ.....	51

ฉ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.28 ปักเสร็จแล้วจึงนำมาเย็บประกอบ เป็นอันเสร็จสมบูรณ์.....	51
ภาพที่ 4.29 ต้นแบบวัตถุสิ่งของในความทรงจำ.....	52
ภาพที่ 4.30 ภาพถ่ายปักกับข้าวพเจ้าในวัยเด็ก ต้นแบบที่นำมาปักตาม.....	53
ภาพที่ 4.31 ภาพผลงานจริงของป้า.....	54
ภาพที่ 4.32 ภาพร่างของมูมห้องจากภาพจำ.....	54
ภาพที่ 4.33 คราฟลงบนผ้าชิ้นที่ 1.....	55
ภาพที่ 4.34 คราฟลงบนผ้าชิ้นที่ 2.....	55
ภาพที่ 4.35 ปักผ้าตามต้นแบบที่ได้คราฟไว้.....	56
ภาพที่ 4.36 ต้นแบบสำหรับผ้าที่ตัดเรียบร้อยแล้วเตรียมเย็บประกอบ.....	57
ภาพที่ 4.37 ชิ้นส่วนที่เตรียมเย็บประกอบตัวงานเข้าด้วยกัน.....	57
ภาพที่ 4.38 เย็บประกอบเสร็จสมบูรณ์.....	57
ภาพที่ 5.1 ผลงานชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป้า , 2563.....	58
ภาพที่ 5.2 ผลงานชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป้า , 2563.....	59
ภาพที่ 5.3 ผลงานชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป้า , 2563.....	60
ภาพที่ 5.4 ผลงานชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป้า , 2563.....	61
ภาพที่ 5.5 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563.....	62
ภาพที่ 5.6 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563.....	63
ภาพที่ 5.7 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563.....	64
ภาพที่ 5.8 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563.....	65
ภาพที่ 5.9 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563.....	66
ภาพที่ 5.10 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563.....	67

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ชื่อโครงการ

สภาวะความรู้สึก สะท้อนห้วงเวลาแห่งความเหงา

1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าเคยตกอยู่ในสภาวะอารมณ์ และความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว เศร้าหมอง คิดถึงคะเนิงหา จากการสูญเสียคนในครอบครัวอันเป็นที่รักไปอย่างไม่มีวันกลับมา เหลือเพียงภาพถ่าย ของดูต่างหน้าบางอย่าง และความทรงจำที่ยังคงหลงเหลืออยู่

ข้าพเจ้าหยิบยกสภาวะจิตเหล่านั้นของตัวเอง ภาพใน โลกดุสิต ถ่ายทอดและสร้างสรรค์เป็นผลงาน โดยผ่านกระบวนการ เย็บ ปัก ถัก ร้อย จำลองสิ่งของต่าง ๆ จาก โลกดุสิตของข้าพเจ้า นำเสนอในรูปแบบประติมากรรมจากผ้า การนำเทคนิคงานฝีมือที่ป่าของข้าพเจ้ามีความชอบมาประกอบรวมไปกับผลงาน โดยการปักลงบนผ้าซึ่งมีต้นแบบมาจากภาพถ่ายของข้าพเจ้ากับป่า การจำลองมุมหนึ่งของบ้านที่เมื่อก่อนนั้นเคยเป็นมุมโปรดของป่าและเป็นมุมที่ทำให้ข้าพเจ้าจดจำถึงเรื่องราว ความชอบต่าง ๆ ของป่า ซึ่งในปัจจุบันมุมนั้นได้มีการขยับขยายเปลี่ยนแปลง ไปจนไม่เหลืออยู่อีก สิ่งของต่าง ๆ เหล่านั้นที่ยังคงหลงเหลืออยู่เกิดการชำรุด ทรุค โทรมไปตามกาลเวลา การจำลองสิ่งของขึ้นมาได้มีการตัดทอนงานบางชิ้นและบางช่วง เพื่อแทนภาพจำที่เจือจางแต่ยังคงหลงเหลืออยู่

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาวะทางด้านอารมณ์ต่าง ๆ
2. เพื่อถ่ายทอดทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความทรงจำ ออกมาในรูปแบบของผลงาน ประติมากรรมอย่างสร้างสรรค์
3. เพื่อให้เห็นทัศนคติของข้าพเจ้าต่อความสนใจในการเลือกใช้ชีวิต การเลือกใช้ชีวิต และการเลือกวัตถุเพื่อสื่อสารในผลงานศิลปนิพนธ์
4. เพื่อเก็บเป็นความทรงจำที่ดีต่อไป

1.4 ขอบเขตของโครงการ

ผลงานศิลปนิพนธ์นี้ อิงจากวัตถุของจริง ทั้งที่ยังมีอยู่ และจากภาพโมนทัศน์ความทรงจำในวัยเยาว์ การเลือกใช้วัสดุเพื่อให้เข้ากับสภาวะอารมณ์ การจัดวางในห้องโล่ง เพื่อให้รู้สึกถึงสภาวะความเหงา โดดเดี่ยวและเพิ่มอรรถรสในการรับชมงาน วิธีการสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการ เย็บ ปัก ถัก ร้อย นำเสนอในรูปแบบประติมากรรมจากผ้า (Soft Sculpture) จำนวนผลงานมีทั้งหมด 2 ชิ้น

1. ขนาด 35 x 100 x 120 เซนติเมตร
2. ขนาดแปรผันตามพื้นที่

1.5 แหล่งข้อมูล

ค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตตามเว็บไซต์ต่าง ๆ อ่านบทความจากนักเขียน ค้นคว้าหาบทวิจัย และทฤษฎีเพื่อมารองรับกับเนื้อหาของศิลปนิพนธ์ สอบถามจากคนในครอบครัว การรื้อค้นจากภาพถ่ายต่าง ๆ รวบรวมและเรียบเรียงตามลำดับวัน/เดือน/ปี เวลา

1.6 แผนการดำเนินงาน

1. เก็บรวบรวมข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูล
3. จัดทำภาพร่าง
4. สร้างผลงานจริง
5. วิเคราะห์ประเมินผลงาน
6. นำเสนอผลงานที่สมบูรณ์

1.7 ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะเวลา 5 เดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม - พฤษภาคม พ.ศ. 2563

บทที่ 2

พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ สภาวะความรู้สึก สะท้อนช่วงเวลาแห่งความเหงา ข้าพเจ้าได้หยิบยกสภาวะอารมณ์และความรู้สึกของตัวเองในช่วงวัยเด็กที่ต้องสูญเสียคนในครอบครัวไป ตั้งแต่จำความได้ ป้าเปรียบเสมือนเป็นทุก ๆ อย่างในเวลานั้น ข้าพเจ้ามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา และได้ย้ายมาโตต่อที่กรุงเทพมหานครตั้งแต่ยังเด็ก โดยที่ไม่รู้ว่าทำไมจึงถูกพาย้ายออกมาเลี้ยงต่างที่ แล้วทำไมต้องแยกกันอยู่กับพ่อ แม่ จนเวลาผ่านไป ข้าพเจ้าโตพอและเข้าใจทุกอย่างรับรู้ถึงปัญหาเรื่องราวต่าง ๆ และพร้อมที่จะยอมรับได้ ถึงกระนั้นเองกลับไม่รู้สึกรู้หาว่าตัวเองขาดความรักหรือความอบอุ่นอะไรเลยทั้งสิ้น ถึงจะไม่ได้อยู่กับพ่อ แม่ก็ตาม แต่มองว่าตัวเองโชคดีได้มาอยู่กับป้า ในตอนนั้นป้าจึงเปรียบเสมือนเป็นโลกทั้งใบ ของข้าพเจ้าถูกเลี้ยงดูด้วยความรักอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ไม่แปลกเลยที่ข้าพเจ้าจะรู้สึกผูกพันและจดจำเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับป้ามากเป็นพิเศษ เราทั้งสองมักจะมีกิจกรรมทำร่วมกันอยู่เสมอ แต่ที่มักเห็นอยู่บ่อยครั้งเป็นประจำ คืองานอดิเรกยามว่าง ป้าชอบทำงานศิลปะหลากหลายชนิด เช่น งานเซรามิก งานสีน้ำ รวมไปถึงงานฝีมือ เย็บ ปัก ถัก ร้อย สารพัดจะหาทำ ในตอนนั้นข้าพเจ้ามีส่วนร่วมกับในงาน ตอนนั้นสนุกและมีความสุขมาก ไม่ได้รับรู้อะไรมากนัก นอกจากเล่นสนุกตามประสาไปอย่างไม่คิดอะไร จนกระทั่งเวลาผ่านไป ป้ามีอาการป่วยจึงทำให้ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลอยู่บ่อยครั้ง ช่วงที่ป้าเริ่มเข้าโรงพยาบาลบ่อยขึ้น ตอนนั้นข้าพเจ้าโตพอที่จะรู้เรื่อง และจดจำทุกสิ่งทุกอย่างได้อย่างดี พ่อ แม่ ย่า และญาติ ๆ ต่างเห็นพ้องกันว่าควรจะบอกให้ข้าพเจ้ารู้ว่าป้าไม่สบายข้าพเจ้าไม่ได้ทราบว่าเป็นอะไร มาทราบภายหลัง จนอาการทรุดอยู่ที่ระยะสุดท้าย ต้องกลับมารักษาตัวและพักอยู่บ้าน นั่ง ๆ นอน ๆ และที่ข้าพเจ้าจำได้ขึ้นใจเลยก็คือ ป้าชอบมานั่งอยู่มุมโปรด เปิดเพลง และเขียนสีน้ำ เหมือนเป็นการใช้เวลาในบั้นปลายของชีวิต และแล้วสิ่งที่ทุกคนไม่ยอมให้เกิดก็เกิดขึ้น อาการของป้าไม่สู้ดีนัก ญาติมารับข้าพเจ้าไปอยู่อีกบ้าน เป็นช่วงที่ป้ากลับไปพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลอีกครั้ง ข้าพเจ้าได้เข้าเยี่ยมก่อนป้าจะเสียชีวิต 2-3 วัน เป็นครั้งสุดท้ายที่ได้เห็นรอยยิ้มของป้า ข้าพเจ้าจำได้เลยว่าเป็นความรู้สึกที่ไม่ดี เหงา และแ่อา่มาก ๆ เหมือนอะไรสักอย่างในชีวิตกำลังจะหายไป ณ ตอนนั้นทุกคนในบ้านเลือกที่จะให้แม่เป็นคนบอกข้าพเจ้าเองว่า “ป้าเสียแล้ว” ข้าพเจ้าตกอยู่ในสภาวะความรู้สึกเสียใจที่สุด เป็นความสูญเสียที่ข้าพเจ้าไม่ได้เตรียมใจมาเพื่อรองรับความรู้สึกนี้ หลังจากจบพิธีฌาปนกิจ ข้าพเจ้ากลับมาอยู่บ้านหลังเดิมที่เคยอยู่กับป้า ข้าพเจ้ากลายเป็นคนเงียบ เก็บตัว ร้องไห้ง่ายกว่าเดิม บางเวลาข้าพเจ้าจะเข้าไปอยู่ในห้องที่ป้าชอบนั่งทำงาน นั่งอยู่คนเดียว นั่งดูงานของป้า นั่งดูรูปถ่าย ข้าพเจ้าเป็นแบบนี้อยู่หลายเดือน ทุกอย่างผ่านไปไว้มาก เหลือไว้แต่เพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความทรงจำ และความรู้สึกแย่งหมดก็ค่อย ๆ หายไป ข้าพเจ้ากลับมาใช้ชีวิตชีวา สดใส ร่าเริงอีกครั้ง ด้วยวัยที่โตขึ้น เข้าใจอะไรมากขึ้น การถูกรบรมสั่งสอนที่ดี ทุก ๆ คนในบ้านดูแลและให้ความรัก ข้าพเจ้าถูกทดแทนด้วยความรู้สึกที่ดีจากคนในครอบครัว เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ข้าพเจ้าได้ย้ายกลับมาอยู่จังหวัดนครราชสีมา วัตถุสิ่งของทุกอย่างของป้าได้ถูกขนย้ายกลับมาด้วย มันเป็นเครื่องคอยช่วยยืนยันว่าเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้นเคยเกิดขึ้นจริง

ภาพที่ 2.1 ตู้โชว์ที่เก็บผลงานและวัตถุสิ่งของของป้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ภาพถ่ายคู่ของข้าพเจ้ากับป้า

ภาพที่ 2.3 ภาพถ่ายคู่ของข้าพเจ้ากับป้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อวันเวลาผ่านไป เหลือไว้เพียงความทรงจำและเรื่องราวที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจมากพอสมควร ไม่มีใครจะสามารถลืมเรื่องที่มีผลกระทบทางจิตใจได้ ไม่ว่าจะในทางที่ดีหรือไม่ก็ตาม เหลือเพียงการโหยหาและถวิลหาอดีต

ข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจเพื่อประมวลความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยแยกเป็นข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง เป็นกรอบกำหนดแนวทางการคิดวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสร้างทัศนคติในการสร้างสรรค์ อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินเพื่อเป็นการให้แนวคิด กลวิธี หรือกระบวนการการแสดงผลออก เป็นประโยชน์ต่อยอดในการจัดทำศิลปนิพนธ์และแนวความคิดในการสร้างสรรค์ที่ต้องการนำเสนอในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

2.1 ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง

2.1.1 สภาวะทางอารมณ์ และความรู้สึก

2.1.1.(1) สภาวะทางอารมณ์ด้านลบ

- โกรธ
- หงุดหงิด
- เศรียด
- เกลียด
- เศร้าใจ
- เสียใจ
- อิจฉา ริษยา ฯลฯ

2.1.1.(2) สภาวะทางอารมณ์ด้านบวก

- ขำขัน
- ปลื้มปิติ
- เบิกบานใจ
- ยิ้ม
- รัก
- ดีใจ
- ชอบใจ
- สนุก
- ชื่นชม
- สุขสบาย ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.(3) ความเหงา (Loneliness)

ความเหงา หมายถึง ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความทุกข์และไม่สบายใจ เนื่องมาจากการรับรู้ว่าคุณสมบัติสัมพันธภาพทางสังคม หรือมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมน้อยกว่าที่ตนต้องการ ทำให้เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจในความสัมพันธ์ทางสังคม

Weiss (1973) ได้จำแนกความเหงาออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเหงาทางอารมณ์ (Emotional loneliness) หมายถึง ความเหงาที่เกิดจากการขาดความสัมพันธ์กับบุคคลที่ใกล้ชิด โดยการเพิ่มปริมาณของความสัมพันธ์ทางสังคม ไม่สามารถช่วยให้ความเหงาประเภทนี้ลดลงได้

2. ความเหงาทางสังคม (Social loneliness) คือ ความเหงาที่เกิดจากการขาดเครือข่ายทางสังคมหรือการขาดกิจกรรมทางสังคม ความเหงาประเภทนี้สามารถแก้ไขได้โดยการเพิ่มเครือข่ายทางสังคมและกิจกรรมทางสังคม

ส่วน Beck และ Young (1978) ได้แบ่งความแตกต่างของความเหงาออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ความเหงาแบบเรื้อรัง (Chronic loneliness) หมายถึง ความเหงาที่เกิดจากความล้มเหลวในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมที่น่าพึงพอใจเป็นระยะเวลาหลายปี รวมถึงการรับรู้ว่าคุณทอดทิ้งจากการสื่อสารระหว่างบุคคล ปัญหาการหย่าร้างของพ่อแม่ หรือความขัดแย้งในครอบครัวที่ไม่ได้รับการแก้ไข

2. ความเหงาจากสถานการณ์ (Situational loneliness) เป็นความเหงาที่มีสาเหตุมาจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดทางลบ ที่ทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมเกิดการหยุดชะงัก เช่น การตายของคนที่คุณรัก

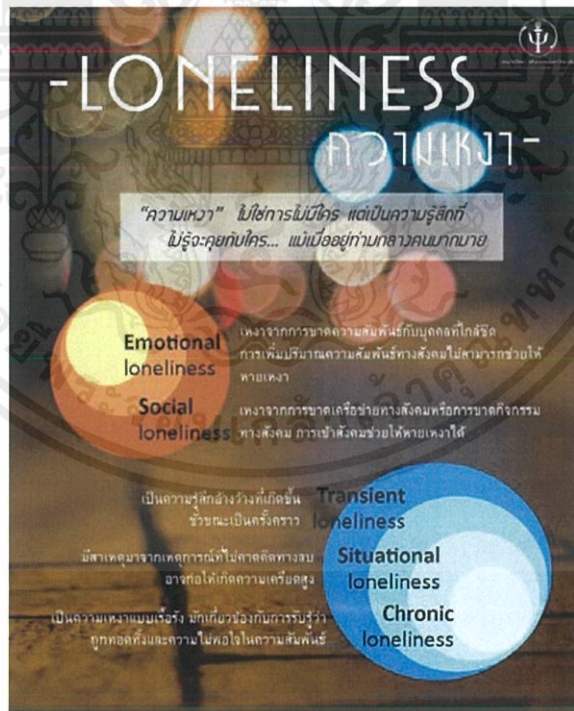
3. ความเหงาแบบชั่วคราว (Transient loneliness) เป็นความรู้สึกอ้างว้างที่เกิดขึ้นชั่วขณะเป็นครั้งคราว เช่น หลังจากประสบความสำเร็จ บุคคลอาจพบความสุขและความโล่งอกแต่ยังรู้สึกว่างเปล่า หรือความรู้สึกหลังจากจบงานเลี้ยงเนื่องจากต้องแยกจากกลุ่มเพื่อน ทั้งนี้ ความเหงาแบบชั่วคราวมักเป็นความรู้สึกที่ไม่ยาวนาน สามารถจางหายได้รวดเร็ว ส่วนความเหงาแบบเรื้อรังมักเกี่ยวข้องกับการรับรู้ว่าคุณทอดทิ้งและความไม่พอใจในความสัมพันธ์ทางสังคม ขณะที่ความเหงาจากสถานการณ์บางครั้งอาจมีความรุนแรงและก่อให้เกิดความเครียดมากกว่าความเหงาสองประเภทที่กล่าวมา

2.1.1.(3.1) การจัดการกับความเหงา

อุปสรรคสำคัญที่ขัดขวางการจัดการความเหงา คือ บุคคลไม่เต็มใจที่จะรับรู้ หรือยอมรับว่าตนเองรู้สึกเหงา ดังนั้นสิ่งสำคัญคือบุคคลต้องตระหนักและยอมรับความรู้สึกเหงา จึงจะสามารถจัดการความความเหงาได้

Rokach และ Brock (1997) ได้เสนอวิธีจัดการความเหงาไว้ 6 วิธี ดังนี้

1. สะท้อนและการยอมรับความรู้สึกโดดเดี่ยว ทั้งในด้านความคิดและความรู้สึกแปลกแยกจากคนอื่น เพื่อให้เกิดตระหนักและการปรับโครงสร้างทางความคิด
2. พัฒนาตนเองและความเข้าใจในตน เน้นถึงความเชื่อและคุณค่าในตนเอง
3. เพิ่มการมีส่วนร่วมทางสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทั้งคนเดิมที่เคยรู้จักและคนใหม่
4. ปฏิเสธพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การแยกตัว
5. เพิ่มความผูกพันและเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน อาจทำให้โดยการเข้าร่วมพิธีทางศาสนา
6. เพิ่มกิจกรรม ได้แก่การอุทิศตนในงาน และกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากกิจวัตรประจำวัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการติดต่อทางสังคม (ณัฐรดา อยู่ศิริ, สุพิชฌาย์ นันทถานนท์, หทัยพร พีระชัยรัตน์. 2557 : ออนไลน์)

ภาพที่ 2.4 ความเหงา (Loneliness)

ที่มา Psychology CU อัลบั้ม ศัพทจิตวิทยา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://web.facebook.com/PsychologyChula/> (วันที่ค้นข้อมูล 19 พฤษภาคม 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.(4) สภาวะโศกเศร้า

สภาวะโศกเศร้าเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดกับมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะการเหม่อลอย ขาดสติ ไม่รู้ตัว โดยสาเหตุเกิดจากปัจจัยแวดล้อมหลายประการด้วยกัน หรืออาจกล่าวได้ว่ามนุษย์ในสังคมปัจจุบันนั้น ส่วนใหญ่มีชีวิตเหมือนไม่มีชีวิต ความโศกเศร้าถูกตีค่าว่าเป็นความรู้สึกลบ เพราะมักมาพร้อมกับความเหงา ความเศร้า ความทุกข์ แต่ในบางครั้งนับเป็นเรื่องที่ดี ความโศกเศร้าไม่ใช่ความเปลี่ยวเหงาหรืออ้างว้างในทุกกรณี (พัชรินทร์ ดั่งใหม่.2563)

2.1.2 ลักษณะของจิตมนุษย์

2.1.2.(1) มนุษย์ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ให้ความหมายคำว่า “มนุษย์” หมายถึง สัตว์ที่รู้จักใช้เหตุผล สัตว์ที่มีจิตใจสูง

อริสโตเติล (Aristotle) ให้คำนิยามไว้ 3 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่

1. มนุษย์ คือสัตว์ที่มีเหตุผล (Man is rational animal)
2. มนุษย์ เป็นสัตว์ที่รู้จักคิด (Man is thinking animal)
3. มนุษย์ เป็นสัตว์สังคม (Man is social animal)

2.1.2.(2) จิตใจ เป็นคำที่มีความหมายหลาย ๆ ด้าน ตามแนวคิดของกลุ่มนักจิตวิทยา ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงจิตใจตามวิเคราะห้ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เชื่อว่าจิตใจของมนุษย์แบ่งเป็น 3 ระดับ

1. จิตไร้สำนึก (Unconscious Mind)

การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์โดยออกไปโดยไม่รู้ตัว ที่เกิดมาจากพลังของจิตไร้สำนึกซึ่งทำหน้าที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออกไปตามหลักแห่งความพึงพอใจของตน และการทำงานของจิตไร้สำนึกเกิดจากความปรารถนา หรือความต้องการของบุคคลที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก ที่ไม่ได้รับการยอมรับ เช่น การถูกห้าม หรือถูกลงโทษ จะถูกเก็บกดไว้ในจิตส่วนนี้

2. จิตสำนึก (Conscious Mind)

บุคคลรับรู้ตามประสาทสัมผัสทั้งห้า ที่บุคคลจะมีการรู้ตัวตลอดเวลาว่ากำลังทำอะไรอยู่ คิดอะไรอยู่ คิดอย่างไรเป็นการรับรู้โดยทั่วไปของมนุษย์ ที่ควบคุมการกระทำส่วนใหญ่ให้อยู่ในระดับรู้ตัว (Awareness) และเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมา โดยมีเจตนาและมีจุดมุ่งหมาย

3. จิตก่อนสำนึก (Preconscious Mind)

เป็นส่วนของประสบการณ์ที่สะสมไว้ หรือเมื่อบุคคลต้องการนำกลับมาใช้ใหม่ก็สามารถระลึกได้และสามารถนำกลับมาใช้ในระดับจิตสำนึกได้ และเป็นส่วนที่อยู่ใกล้ชิดกับจิตไร้สำนึกมากกว่าจิตไร้สำนึก จะเห็นได้ว่าการทำงานของจิตทั้ง 3 ระดับจะมาจากทั้งส่วนของจิตไร้สำนึกที่มีพฤติกรรม ส่วน

ใหญ่เป็นไปตามกระบวนการขั้นปฐมภูมิ (Primary Process) เป็นไปตามแรงขับสัญชาตญาณ (Instinctual Drives) และเมื่อมีการรับรู้กว้างไกลมากขึ้นจากตนเองไปยังบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมพลังในส่วนของจิตก่อนสำนึกและจิตสำนึก จะพัฒนาขึ้นเป็นกระบวนการขั้นทุติยภูมิ (Secondary Process)

2.1.3 การเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์

เราสามารถแบ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลออกเป็น 4 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1. ทางกาย (Physical) เช่น หน้าตา ท่าทาง โครงกระดูก ผิว ผม ลักษณะของกล้ามเนื้อ อ้วน ผอม แข็งแรง ฯลฯ ซึ่งความแตกต่างกันทางกายภาพนี้ หมายถึงรูปร่างที่เห็นได้จากภายนอกนั้นเอง ความแตกต่างทางกายภาพนี้อาจมีอิทธิพลไปสู่ความแตกต่างด้านอื่น ๆ อีก เช่น ร่างกาย อ้วนมาก ๆ หรือ ผอมมาก ๆ ย่อมไม่คล่องตัวกระฉับกระเฉงเหมือนคนแข็งแรง ไปไหนมาไหนคนมักจะชอบล้อเลียน ชอบกระเซ้าทำให้เกิดปมด้อยในการเข้าสังคม แม้ด้านอารมณ์ (Emotion) ก็อาจจะเปลี่ยนแปลงหรือต้องปรับปรุง ซึ่งผิดไปจากบุคคลธรรมดา เป็นต้น นอกจากนี้ ความแตกต่างทางกายยังรวมถึงความสามารถ อันเกิดจากการกระทำหรือการแสดงออกของร่างกายด้วย เช่น คนหนุ่มคนสาวย่อมแสดงออกเชิงพลังได้ดีกว่าคนสูงอายุหรือเด็ก คนวัยเดียวกัน ถ้าร่างกายได้รับการฝึกฝนดีก็ย่อมจะดีกว่าคนที่ไม่ได้รับการฝึกฝนหรือฝึกฝนน้อย เป็นต้น

2. ทางอารมณ์ (Emotion) หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์หรือความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ อิจฉา ลำเอียง ก้าวร้าว ขบขัน ฯลฯ ซึ่งการแสดงออกทางอารมณ์นี้ย่อมมีความมากน้อยไม่เท่ากัน และแสดงออกมาไม่เหมือนกันการควบคุมทางอารมณ์ก็เช่นเดียวกัน คนเรามีความแตกต่างกัน บางคนสามารถควบคุมได้ดีแต่บางคนไม่สามารถควบคุมได้ ปล่อยให้เป็นไปตามอารมณ์ที่เกิดขึ้น อารมณ์นี้จะได้รับอิทธิพลมาตั้งแต่วัยเด็กเป็นต้นมา

3. ทางสติปัญญา (Intelligence) หมายถึง เรื่องของความคิด หรือความแตกต่างกันในการแก้ปัญหา คนปัญญาดี หรือเรียกว่า IQ สูง (ตั้งแต่ 100 ขึ้นไป) จะคิดได้หลายแง่หลายมุม ละเอียดอ่อนแก้ปัญหาได้มากกว่าทั้งชีวิตประจำวันและครอบครัว แต่คนปัญญาด้อย หรือเรียกว่า IQ ต่ำ (ตั้งแต่ 90 ลงไป) จะคิดได้น้อยลงอยู่ในกรอบความคิดที่ไม่กว้างนัก ยึดมั่นในสิ่งแคบ ๆ ถ้าเข้าเรียนหนังสือก็อาจจะไม่จบหรือออกกลางคัน การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจะประสบความสำเร็จได้ยากกว่า

4. ทางสังคม (Social) หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกในหมู่คนหรือระหว่างคนซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าแม้จะมีสติปัญญาพอๆกัน แต่ความสามารถในการเข้าสังคมย่อมมีได้ไม่เหมือนกัน คนที่เข้าสังคมได้ดีกว่าเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน ทั้งผู้บังคับบัญชา เพื่อนฝูงระดับเดียวกันหรือ

ผู้ได้บังคับบัญชา ย่อมนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าได้ดีกว่าคนที่เข้าสังคมได้ไม่ดี หรือมีอุปสรรคในกา
รงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเห็นได้ชัด

2.1.4 โลกทัศน์ของมนุษย์

การมองโลกมองชีวิต เกิดจากการเรียนรู้ของสมองผ่านประสบการณ์ในชีวิต ดังนั้นทุกคนจึงมี
ระบบความคิด การที่เรียกระบบความคิดก็เพราะว่ามันคือ ความคิดที่เป็นระบบ และมีความสลับซับซ้อน
ในด้านที่ตนเองสนใจ ระบบความคิดจะเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ตามที่เรามองโลก
และมองชีวิตอย่างไร

วัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เป็นตัวกำหนดโลกทัศน์ ชีวทัศน์ ในระบบวัฒนธรรม มีระบบความ
สัมพันธ์สามอย่าง ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ ความสัมพันธ์ระหว่าง
มนุษย์กับธรรมชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

2.1.5 อดีต

อดีต หมายถึง สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เคยเกิดขึ้น เคยมี เคยเป็นในอดีต ซึ่งสิ่งนั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่มี
อีกแล้ว หรือขาดหายไปแล้วในสังคมปัจจุบัน โดยจะหมายรวมทั้งสิ่งที่เคยเกิดขึ้น เคยมี เคยเป็นในอดีต
อันไกลโพ้นที่ผ่านพ้นมานานแล้ว และอดีตที่เพิ่งผ่านพ้นไปในระยะเวลาอันใกล้ (สุวรรณมาศ
เหล็กงาม. 2553 : ออนไลน์)

2.1.6 การโหยหาอดีต (Nostalgia)

การโหยหาอดีต หมายถึง การโหยหา หรือถวิลหาสิ่งที่เคยเกิดขึ้น เคยมี เคยเป็นในอดีตของผู้คน
ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและในระดับสังคมซึ่งการโหยหาหรือถวิลหาอดีตของผู้คน จะปรากฏใน
รูปแบบต่าง ๆ เพื่อสัมผัสกับโลกที่สูญเสียบไปแล้วอีกครั้ง (สุวรรณมาศ เหล็กงาม. 2553 : ออนไลน์)

ภาพที่ 2.5 ภาพถ่ายคู่ของข้าพเจ้ากับป้าที่บ้านกรุงเทพ

ภาพที่ 2.6 ภาพถ่ายคู่ของข้าพเจ้ากับป้าที่หัวหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 ภาพถ่ายของป้าที่บ้านกรุงเทพฯ

ภาพที่ 2.8 ภาพถ่ายของข้าพเจ้ากับป้า ยา และพี ที่บ้านกรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 ภาพถ่ายของป่ากับพี ที่ประเทศอังกฤษ

ภาพที่ 2.10 ภาพถ่ายของป่ากับพี ที่ประเทศอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป ข้อมูลที่ได้รับข้างต้น มีความเชื่อมโยงและสร้างโครงข่ายเริ่มต้นของผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดนี้ แนวความคิดจากประสบการณ์ตรง การตกอยู่ในสภาวะที่ต้องสูญเสียคนสำคัญอันเป็นที่รักในวัยเด็กจึงทำให้เกิดการโหยหาความรักในอดีต ภายใต้แนวความคิดนี้ ข้าพเจ้าจึงนำวัสดุที่สามารถแทนความรู้สึกในช่วงเวลานั้น ๆ มาสร้างเป็นผลงานประติมากรรม โดยการเปลี่ยนบริบทของสิ่งของ แทนค่าด้วยผ้าที่มีความสวยงาม ด้วยลักษณะ และชุดสี ผ่านเทคนิคการ เย็บปัก ถัก ร้อย จนเกิดเป็นผลงานประติมากรรมจากผ้า (Soft Sculpture) เพื่อให้เกิดความหมายใหม่ ตามแนวคิดของข้าพเจ้า

2.2 รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ สภาวะความรู้สึก สะท้อนช่วงเวลาแห่งความเหงา ได้หยิบนำเอาอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินที่ให้แรงบันดาลใจและมีกระบวนการทำงานที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจ คือ

1. ศิลปิน โจแอนนา วาสคอนเซลอส (Joana Vasconcelos)
2. ศิลปิน แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg)
3. ศิลปิน ไชลา ฮิกส์ (Sheila Hicks)

2.2.1 โจแอนนา วาสคอนเซลอส (Joana Vasconcelos)

ศิลปินที่ใช้วัสดุจากผ้าเป็นหลัก และเทคนิคการเย็บปักถักร้อย นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมนูนขนาดใหญ่ ศิลปินท่านนี้มีชื่อว่า โจแอนนา วาสคอนเซลอส ศิลปินหญิง อายุ 44 ปี จากประเทศโปรตุเกส จบการศึกษาจาก Centre of Art and Visual Communication ที่เมืองลิสบอน ประเทศโปรตุเกส ศิลปินเป็นผู้มีผลงานโดดเด่น และโด่งดังมาจากการประติมากรรม และศิลปะจัดวาง ทั้งติดบนผนังแขวนลอย หรือจัดวางบนพื้น ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากแนวความคิดทางสตรีนิยม ปัญหาสังคม และการเมือง ศิลปินมักเลือกวัตถุที่เกี่ยวข้องกับสถานะของผู้หญิง การแบ่งชนชั้น หรือชาติพันธุ์ เอกลักษณ์ในผลงานประติมากรรมของศิลปิน มักมีการทำโครงสร้างภายใน ที่แข็งแรงทนทาน แล้วนำเอาผ้า หรือวัสดุตกแต่ง มาห่อหุ้ม ผ่านกลวิธีทางด้านการเย็บปักถักร้อยมาใช้ผสมผสาน ผลงานของศิลปินมักเย็บผ้า ที่มีชนิด หลากหลาย และสีสันทัดต่างกัน หรือใช้สีวรรณะเดียว นำมาประกอบให้เกิดเป็นรูปทรง อีกทั้งยังมีการถักไหมพรม ประดับตกแต่งด้วยลูกปัด และวัสดุหลากหลาย แสดงให้เห็นถึงการเลือกใช้สีได้อย่างมีอาชีพ และทักษะความชำนาญในการตกแต่งส่วนรายละเอียด โดยผลงานประติมากรรมมักเป็นรูปทรงนามธรรม มีขนาดใหญ่ มีพลังสวยงาม และหรูหรา

ด้านการแสดงผลงานในปี ค.ศ. 2008 - 2010 ศิลปินได้รับคัดเลือกให้แสดงผลงานใน เวนิส เบียนนาเล่ (The Venice Biennale) ประเทศอิตาลี โดยมีภัณฑารักษ์คือ ฟร็องซัวส์ ปิโนต์ (François Pinault) ผลงานมีชื่อว่า การปนเปื้อน (Contamination) มีลักษณะเป็นงานประติมากรรมนูนขนาดใหญ่ แยกเป็นกิ่งก้านสาขาคล้ายปลาหมึก ศิลปินนำขนสัตว์ มาถักโครเชต์ และนิตติ้ง รวมไปถึงผ้าชนิดต่าง ๆ โดยมีเหล็กเป็นโครงสร้างภายใน และวัสดุอื่น ๆ มาใช้ในการประดับตกแต่ง ซึ่งผ้ามีลวดลายที่แปลกประหลาด มีสีสันหลากหลาย นำมาติดตั้งภายในพิพิธภัณฑน์ ในลักษณะห้อยลงมาจากระเบียง จนถึงพื้นด้านล่าง สะท้อนแนวคิดที่ว่า การปนเปื้อนนั้น เหมือนดังการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส จากการสัมผัสสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ หรืออาจเป็นมลพิษ ต่อมาในปี ค.ศ.2012 ศิลปินถูกเชิญให้แสดงผลงานในพระราชวังแวร์ซายส์ ในชื่อนิทรรศการ โจแอนนา วาสคอนเซลอส แวร์ซายส์ (Joana Vasconcelos Versailles) โดยมีภัณฑารักษ์คือ ฌ็อง-ฟร็องซัวส์ ชูญู (Jean-François Chouquet) ซึ่งศิลปิน ถือเป็นผู้อัญเชิญคนแรก และมีอายุน้อยที่สุดที่ได้รับการคัดเลือกให้ร่วมแสดง โดยผลงานมีชื่อว่า Mary Poppins มีลักษณะเป็นประติมากรรมรูปทรงคล้ายนกขนาดใหญ่ ใช้ผ้าหลากสีสัน แขนงลอยจากเพดาน ในห้องโถงบันไดของพระราชวัง เปรียบเสมือนเป็นผู้ปกป้องคุ้มครอง จากผลงานของศิลปินแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการสร้างสรรค์ที่ส่งมายังผู้ชม ด้วยผลงานที่มีคุณภาพเป็นที่น่าจับตามอง ทำให้ในปี ค.ศ.2012 นักเขียนชื่อ วอลเทอร์ ฮูโก เม (Valter Hugo Mãe) เขียนหนังสือชื่อ โจแอนนา วาสคอนเซลอส แวร์ซายส์ (Joana Vasconcelos Versailles) เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน ตีพิมพ์ทั้งในภาษาฝรั่งเศสและภาษาอิตาลี นอกจากนี้ยังปรากฏบทความที่เขียนถึงผลงานการสร้างสรรค์ของศิลปินในนิตยสารชื่อ โบ ซาร์ แมกกาซีน (Beaux Arts Magazine) ซึ่งรวบรวมเนื้อหาโดย ฌ็อง-ฟร็องซัวส์ ชูญู และฟาบริซต์ บูส์โต (Fabrice Bousteau) อีกทั้งปรากฏบทสัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ The Art Newspaper ฉบับเดือนกรกฎาคม และสิงหาคม ปี ค.ศ.2015

ภาพที่ 2.11 ผลงานของโจแอนนา วาสคอนเซลอส

Contamination at The Venice Biennale, Italy, 2008 – 2010. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.pinterest.com/pin/389068855310801144/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 ผลงานของ โจแอนนา วาสคอสเซตอส

Joana Vasconcelos Versailles, 2012. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.pinterest.com/pin/205406432975222091/>

จากแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน ที่เต็มไปด้วยเสน่ห์อันน่าค้นหา ถ่ายทอดผ่านกลวิธีที่น่าสนใจ ในการนำเสนอความอ่อนนุ่มของผลงาน แต่แข็งแกร่งด้วยเนื้อหาสาระอันสะท้อนเรื่องราวร่วมสมัย ของเพศวิถี สังคม และการเมือง ทำให้ศิลปินได้รับการยอมรับ และเป็นที่รู้จักในวงการศิลปะร่วมสมัย อย่างกว้างขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg)

แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ประติมากรชาวอเมริกัน เกิดวันที่ 28 มกราคม ปี ค.ศ.1929 ที่กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน แต่อาศัยอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา และนอร์เวย์ ก่อนจะย้ายมาอยู่ในเมืองชิคาโก ในปี ค.ศ. 1936 ดังนั้นศิลปินจึงจบการศึกษาจากสถาบันศิลปะแห่งชิคาโก เมื่อศิลปินมาที่กรุงนิวยอร์ก ปี ค.ศ. 1956 ที่ซึ่งทำให้เขาได้เป็นหนึ่งในศิลปินคนสำคัญในกลุ่มป๊อปอาร์ต ผู้ซึ่งมีแนวทางในการสร้างสรรค์งานแตกต่างไปจากศิลปินคนอื่น ๆ โดยจะมีการสอดแทรกความสนุกสนาน น่าขบขันลงไปในงาน ในขณะที่เดียวกันก็ยังมี ความสวยงาม และความลงตัวซ่อนอยู่ภายในชิ้นงานด้วย ซึ่งผลงานที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับกันเป็นอย่างดี คือ ประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture) ที่มีลักษณะเป็นประติมากรรมขนาดใหญ่ยักษ์ (Large-Scale Sculptures) โดยศิลปินชื่นชอบการทำงานด้วยการใช้ ความคิดที่เรียบง่าย โดยคิดเห็นว่าศิลปะต้องมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน ด้วยการเปลี่ยนแปลงบริบทของสิ่งเหล่านั้น เช่น ทำให้วัตถุชิ้นนั้นนุ่มนวล ทั้งที่ในความเป็นจริงวัตถุชิ้นนั้นแข็ง หรือทำให้วัตถุมีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นศิลปินจึงเริ่มสร้างงานเป็นเสมือนแบบจำลองขนาดใหญ่ของวัตถุที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ลูกขนไก่ เครื่องมือทำสวน ไอศกรีม ฯลฯ แล้วนำไปติดตั้งในที่ชุมชนหรือที่สาธารณะ ทำให้ผู้คนที่เดินผ่านไปผ่านมามีโอกาสได้เสพงานศิลปะมากขึ้น ทำให้งานศิลปะไม่ถูกจำกัดพื้นที่ให้อยู่แต่เพียงในหอศิลป์ อีกต่อไป อีกทั้งยังเป็นการเล่นกับปฏิกิริยาของคนดูที่มีต่องานศิลปะอีกด้วย นับว่าเป็นศิลปินที่สร้างกระแสศิลปะในรูปแบบใหม่ได้เป็นอย่างดี โดยศิลปินมักใช้เทคนิคในการเย็บประกอบสร้างรูปทรงขึ้น

ช่วงปี ค.ศ.1960 – 1969 จึงเป็นจุดเริ่มต้นของประติมากรรมนุ่ม ในงานศิลปะมีการใช้วัสดุจำพวกผ้า พลาสติก เส้นใย ผสมผสานระหว่างวัสดุแข็งและนุ่ม เข้ามาใช้ บรรดานักถักทอ ได้รับอิทธิพลจากแคลส์ โอลเดนเบิร์ก รวมทั้งศิลปินหลายคนที่สนใจในงานศิลปะแบบนุ่ม ได้มีการนำวัสดุและวิธีการแบบดั้งเดิมมาใช้ร่วมด้วย กล่าวคือ จากการทำงานในรูปแบบที่เรียบแบน เช่น การตัดปะผ้า (Fabric Collage) ก็เริ่มมีการนำวัสดุ ที่มีมิติมากขึ้นเข้ามาใช้

โดยผลงานของโอลเดนเบิร์ก เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1957 ในผลงานชื่อว่า “Sausage” โดยการใช้ถุงน่องสตรี และใช้หุ่นจำนวนมากบรรจุอยู่ภายใน จากนั้นนำเชือกป่านมามัดเป็นปล้องๆ ติดตั้งด้วยการแขวนลอย เป็นลักษณะการเลียนแบบจากของจริง แสดงภาพของอาหารที่ผู้คนนิยมบริโภค การที่ศิลปินเลือกใช้ถุงน่องสตรี เพื่อสื่อถึงของธรรมดาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แต่เมื่อนำมาใช้ในงานศิลปะกลับกลายเป็นสิ่งสูงค่า ถือว่าเป็นการทดลองใช้วัสดุนุ่มในงานศิลปะ ซึ่งในขณะนั้นการทำงานโดยวัสดุประเภทนี้ยังไม่ได้รับความนิยม โอลเดนเบิร์ก ได้ชื่อว่าเป็นศิลปินที่เป็นนักสร้างสรรค์สื่อวัสดุ เป็นผู้ที่ค้นหา สำรวจและรู้จักทดลองเลือกใช้วัสดุนำมาสร้างสรรค์ มักอยู่ในลักษณะเป็นชุดงาน

หรือโปรเจกต์ (Project) ดังนั้นในโปรเจกต์หนึ่ง จึงมีผลงานจำนวนหลายชิ้น โดยมีแนวความคิดหลักที่ชัดเจน และสร้างงานแบบกระบวนการ (Process) โดยมีการร่างภาพ สร้างต้นแบบการตัด ตัดเย็บวัสดุเป็นรูปร่าง บรรจุภายในให้เกิดปริมาตร การนำมาประกอบต่อติดกัน การติดตั้ง และการจัดบันทึกผลลัพธ์ เพื่อนำไปพัฒนาในผลงานชิ้นต่อไป ทำให้งานของศิลปินท่านนี้ ได้รับความสนใจและมีชื่อเสียงเป็นที่น่าจดจำ

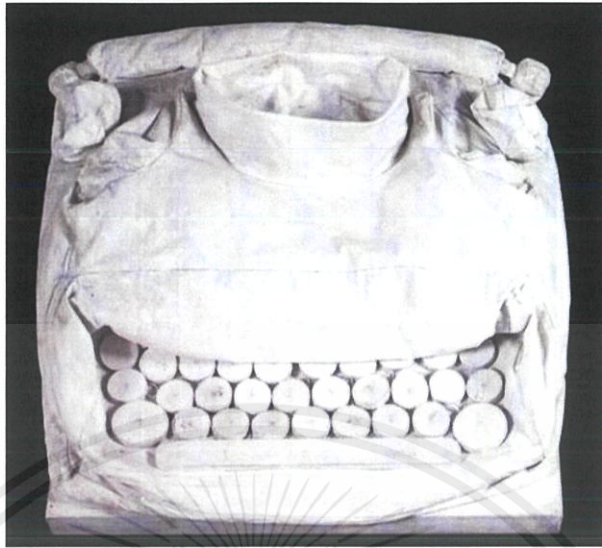
ภาพที่ 2.13 ผลงานของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก

Claes Oldenburg, **Floor Burger**, 1962. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.pinterest.com/pin/281826889169789866/>

สำหรับผลงานประติมากรรมนุ่มของโอลเดนเบิร์ก ที่มีความโดดเด่นและน่าสนใจ ในชื่อผลงาน “Floor Burger (Glant Hamburger)” (ภาพที่ 2.13) เป็นประติมากรรมนุ่ม ทำจากผ้าใย ไบ นามาเย็บเป็นรูปทรงของแฮมเบอร์เกอร์ขนาดใหญ่ โดยมีภรรยาคนแรกชื่อว่าแพตตี้ เป็นผู้ช่วยในการเย็บประติมากรรมนุ่ม มีส่วนประกอบแบ่งเป็นสี่ส่วน ได้แก่ ส่วนของชั้นที่เป็นขนมปังสองชั้น เนื้อสัตว์อยู่ระหว่างขนมปัง และผักคองอยู่ด้านบนสุด ใส่ไส้ภายในที่เต็มไปด้วยโพมยาง และกล่องกระดาษแข็ง ทำให้รูปทรงดูมีมวลขึ้นมา จากนั้นจึงระบายด้วยสีอะคริลิก และกาว สังกะสีที่ผิวที่มีรอยยับย่น ทำให้ผลงานไม่ดูแข็งกระด้างจนเกินไป ประกอบกับขนาดที่ใหญ่จนเกินจริง ทำให้เป็นที่สะดุดสายตาแก่ผู้ชม รวมทั้งสีที่ศิลปินเลือกนำมาใช้ บริเวณขนมปังชั้นด้านบน ที่มีการไล่ระดับสีจากอ่อนถึงเข้ม จึงทำให้ดูมีมิติมากขึ้น และการเลือกใช้สีที่ตรงข้ามกันระหว่างสีเขียวของผักคอง และสีแดงของเนื้อสัตว์ ผลงานจึงมีความดึงดูดน่าสนใจ จดวางบนแท่นทรงกลมให้รับกับรูปทรง ซึ่งผลงานชิ้นนี้เป็นที่นิยมนำไปจัดแสดงตามพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ หลายแห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 ผลงานของ แคลส โอลเดนเบิร์ก

Claes Oldenburg, **The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter)**, 1963. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก : <https://www.pinterest.com/pin/270427152606134651/>

ผลงาน “The Typewriter (Model “Ghost” Typewriter)” (ภาพที่ 2.14) เป็นประติมากรรมนุ่มที่สร้างขึ้นเลียนแบบเครื่องพิมพ์ดีดสมัยก่อน โดยใช้ผ้าใบสีขาวเป็นวัสดุ ในการนำมาเย็บประกอบรูปทรง ใตใ้ภายในด้วยนุ่น รวมทั้งใช้เม็ดกระดุมแทนปุ่มพิมพ์ดีด จัดวางบนแท่นไม้ทาสีอะคริลิกสีขาว และจากการใช้สีขาวทั้งหมด ทำให้ผลงานดูขาดชีวิตชีวาคล้ายกับวิญญาณ แต่จากการสร้างให้พื้นผิวมีรอยยับย่นและบิดเบี้ยว จึงเสมือนกำลังเคลื่อนไหวอยู่ ผลงานชิ้นนี้เป็นการล้อเลียนเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน จากวัตถุที่ไม่มีชีวิต แข็ง และมีพื้นผิวเรียบ สร้างในทางตรงกันข้าม ด้วยการทำให้อ่อนนุ่ม ยับย่นและมีชีวิตขึ้นมา แสดงถึงอารมณ์ขันของศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.15 ผลงานของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก

Claes Oldenburg, **Giant Soft Drum Set**, 1967. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.pinterest.com/pin/843087992712650021/>

ผลงาน “Giant Soft Drum Set” (ภาพที่ 2.15) เป็นประติมากรรมนุ่ม เลียนแบบรูปทรงของชุดกลอง ประกอบด้วยอุปกรณ์จำนวน 9 ชิ้น โดยใช้วัสดุไวนิล และผ้าใบสีขาวเย็บประกอบรูปทรง บรรจุภายในด้วยเม็ดพลาสติก รวมทั้งโลหะใช้ในการตกแต่ง จัดวางอยู่บนแท่นไม้ที่ตกแต่งด้วยแผ่นฟอร์ไมก้า (Formica) ซึ่งลักษณะของชุดกลองนั้น จะดูให้ยว่นจัดวางชิ้นส่วนแต่ละชิ้นซ้อนทับกันเป็นกลุ่มคู่่งเหยียง ไม่เป็นระเบียบ เป็นประติมากรรมแสดงลักษณะเปรียบเทียบกับภูมิทัศน์ของภูเขาแถบโคโลราโด (Colorado) ศิลปินจึงเลือกใช้วัสดุที่สะท้อนลักษณะของภูเขานั้น เช่น ผ้าใบสีขาวนุ่มเปรียบกับยอดเขาซึ่งมีพื้นที่ปกคลุมไปด้วยหิมะ ไวนิลสีน้ำตาลเปรียบกับเนินหิน ดิน และโลหะสีเงินเปรียบกับผืนน้ำ ที่สะท้อนทิวทัศน์บนผืนดินนั้น ถือว่าผลงานชิ้นนี้เป็นการทำท่ายในเรื่องของวัสดุที่จะนำมาสร้างเป็นรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานทั้งสามชิ้นที่กล่าวถึงมานี้ เป็นผลงานอยู่ในรูปทรงที่เรียบง่าย เลียนแบบมาจากวัตถุในชีวิตประจำวัน เช่น อาหาร ของใช้ เครื่องดนตรี นำมาสร้างสรรค์ด้วยวัสดุที่มีความอ่อนนุ่ม เช่น ผ้าใบ ไวนิล บรรจุภายในรูปทรงให้มีมวล และอยู่ในลักษณะล้อเลียนจากความเป็นจริง ด้วยการทำให้มีขนาดใหญ่เกินจริง เหมือนดังอนุสาวรีย์ ใช้สีสดใส ยกเว้นผลงานชุด Ghost ที่ใช้สีขาว เพื่อให้เสมือนกับวิญญาน ที่ดูจืดชืด ไร้ชีวิต รวมถึงแท่นวาง ผลงานมีความหลากหลาย สร้างความน่าสนใจให้แก่ผู้ชม ซึ่งผลงานแต่ละชิ้นเป็นการแสดงถึงอารมณ์ขันของศิลปิน และวัสดุที่เลือกนำมาใช้นั้น สร้างความท้าทายให้แก่งานประติมากรรม

2.2.3 ไชลา ฮิกส์ (Sheila Hicks)

ไชลา ฮิกส์ ศิลปินหญิงชาวอเมริกัน เกิดปี ค.ศ.1934 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและโท จากมหาวิทยาลัยเยลล์ (Yale University) ในปี ค.ศ.1957-1959 ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับ ทฤษฎีสีมาจาก โจเซฟ อัลเบอส์ (Josef Albers) อาศัยอยู่ที่ประเทศเม็กซิโก ตั้งแต่ปี ค.ศ.1959-1963 ต่อมาอาศัยและทำงานอยู่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ตั้งแต่ปี ค.ศ.1964 โดยศิลปะของศิลปินจะมีทั้งความเป็นจิตรศิลป์ งานฝีมือ การออกแบบ และสถาปัตยกรรม ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งทอในช่วงยุคก่อนประวัติศาสตร์โคลัมเบีย และวัฒนธรรมชนพื้นเมือง ผลงานของศิลปินมีทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ ซึ่งบางครั้งใหญ่จนเสมือนอนุสาวรีย์ รวมถึงงานในรูปแบบการแขวนบนผนัง ประติมากรรม และสร้างสรรค์ศิลปะแบบเฉพาะที่ (Site-specific art) ซึ่งมักเป็นผลงานที่มีสีสันสดใส และใช้วัสดุที่หลากหลาย เช่น ผ้าไหม ผ้าฝ้าย เส้นใยชนิดต่าง ๆ ศิลปินเป็นบุคคลที่ได้รับความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อเมริกาใต้ และวัฒนธรรมการทำสิ่งทอ ก็นำไปสู่การพัฒนาที่โดดเด่นในงานจิตรกรรม ประติมากรรม การวาดเส้น และการถักทอของศิลปินนั้นเต็มไปด้วยการใช้เส้นที่มีสีสัน ซึ่งล่าสุดในปี ค.ศ.2016 ศิลปินกำลังจะเข้าร่วมในงาน The Biennale of Sydney และ The Hangzhou Triennial of Fiber Art ที่ประเทศจีน

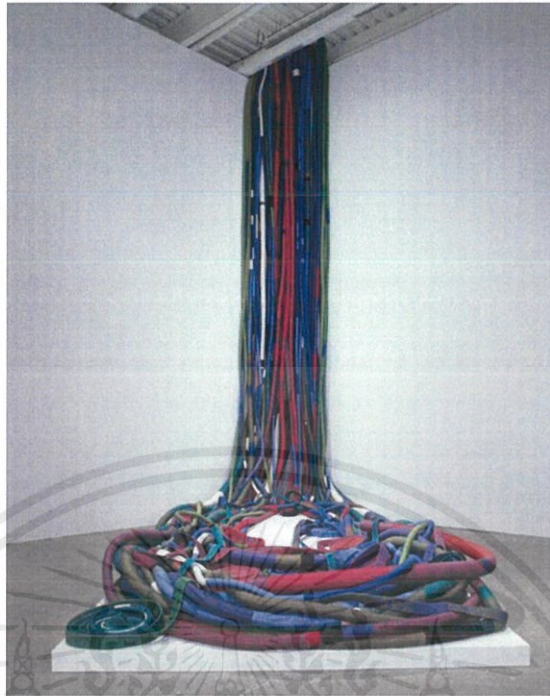

ภาพที่ 2.16 ผลงานของ ไชล่า ฮิกส์

Sheila Hicks, **The Evolving Tapestry: He/She**, 1967. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.pinterest.com/pin/701576448189588443/>

ผลงาน “The Evolving Tapestry: He/She” (ภาพที่ 2.16) ปี ค.ศ.1967-1968 เป็นผลงานที่ศิลปินนำเส้นใยลินิน และเส้นใยไหมสีน้ำตาล และน้ำตาลแดง มามัดผูกกันไว้จำนวนมาก แล้วนำมาซ้อนทับกันเป็นกองสูงขึ้นมา กลายเป็นรูปแบบสามมิติ คล้ายภูเขา เพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของวัสดุอ่อนนุ่มที่นำมาประกอบกัน จนสามารถเป็นประติมากรรมได้

ภาพที่ 2.17 ผลงานของ ไชล่า ฮิกส์

Sheila Hicks, May I Have This Dance?, 2002 – 2003, [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.pinterest.com/pin/546905948500705824/>

<https://www.pinterest.com/pin/465348573969107216/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน “May I Have This Dance?” (ภาพที่ 2.17) ปี ค.ศ.2002-2003 เป็นผลงานที่ศิลปินใช้เส้นใยสีหลากหลาย ได้แก่ แดง เขียว และน้ำเงิน ซึ่งศิลปินได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี ปฏิสัมพันธ์ของสี (Theory of color interaction) มาใช้ แล้วนำมาสาน จนเกิดเป็นเส้นขนาดใหญ่หลายเส้น นำมาจัดวางในรูปแบบนามธรรมที่ค่อนข้างแปลกประหลาด ติดตั้งในลักษณะห้อยแขวนดิ่งลงมาจนไหลไปกับแท่นสีขาวที่เตรียมไว้ เสมือนเป็นสิ่งที่มีชีวิต ที่มีอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งกำลังเต้นอย่างสนุกสนาน ผลงานของศิลปิน แสดงถึงความเชี่ยวชาญในการถักทอ

ภาพที่ 2.18 ผลงานของ ไชล่า ฮิกส์

Sheila Hicks, Sunset Pavilion Inhabited, 2015. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.pinterest.com/pin/347832771202887548/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน “Sunset Pavilion Inhabited” (ภาพที่ 2.18) ปี ค.ศ.2015 ศิลปินนำเส้นใยอะคริลิก สีต่าง ๆ ได้แก่ สีน้ำเงิน เขียว ส้ม แดง และเหลือง ซึ่งสีโทนน้ำเงินนั้น มาจากสีของแม่น้ำเทมส์ (Thames) ส่วนสีโทนแดงไปจนเหลืองนั้น เป็นสีของพระอาทิตย์ตกดิน มาจากเพลงที่มีชื่อเสียงของวงดนตรี เดอะ คิงส์ (The Kinks) ซึ่งแรงบันดาลใจในเรื่องของสีมาจาก ทฤษฎีสีของเบาเฮาส์ (Bauhaus) ในขณะที่ศิลปินศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเยลล์ (Yale University) แล้วจึงนำเส้นใยมาจับซ้อนกันอย่างหลวม ๆ จนเกิดเป็นกลุ่มก้อนทรงกลมที่มีขนาดใหญ่ แบ่งเป็นสี ๆ จำนวนหลายก้อน ซึ่งถูกหุ้มไว้ด้วยตาข่ายพลาสติก โดยผลงานให้ความรู้สึกถึงความขี้เล่น และสีสันในตัวของศิลปิน ที่แสดงออกถึงความสุขที่อยู่ภายใน ซึ่งหัวใจสำคัญของผลงานชิ้นนี้เป็นงานประติมากรรมแบบเฉพาะที่ (Site-specific sculptural) มีการจัดวางอย่างเรียบง่าย (Minimalist) ที่นำเสนอในเรื่องของความขัดแย้งระหว่างความเป็นธรรมชาติ ซึ่งถ่ายทอดผ่านเส้นใยเหล่านั้น กับสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น โดยเลือกใช้พื้นที่ที่สร้างจากเหล็ก และกระจกเรียบใส สามารถให้ผู้ชมเข้ามามีส่วนร่วมได้ด้วยการนั่งพักผ่อน หย่อนใจบนก้อนเส้นใยเหล่านั้น ซึ่งทำให้นึกถึงศิลปะแบบพื้นบ้าน

ประติมากรรมนุ่มของไซลา ฮิกส์ มีความเหมือนกันกับศิลปินก่อนหน้านี้ ตรงวัสดุหลักที่ใช้ในการนำมาสร้างสรรค์ผลงานเป็นเส้นใย แต่ไซลาจะใช้สีในผลงาน มากกว่าและสไตกว่า

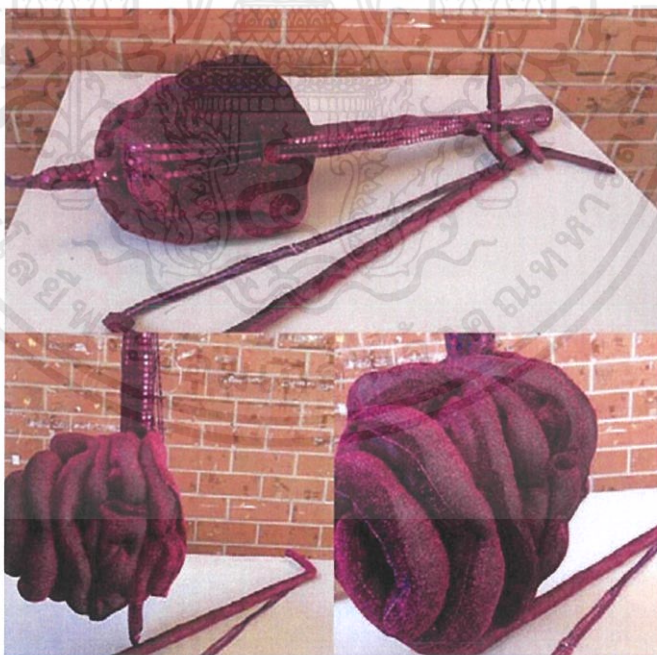
บทที่ 3

การสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

3.1.1 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2559

ผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าต้องการเสนอเกี่ยวกับความชอบส่วนตัวของแต่ละบุคคล จึงหยิบนำเรื่องของคนรอบข้างมาเป็นกรอบในการสร้างสรรค์ผลงาน นำเสนอเกี่ยวกับเพศที่ 3 และคนตรีไทย โดยต้องการเล่าถึงเรื่องราวของเพื่อนคนหนึ่งที่เป็นเพศที่ 3 เพื่อนคนนี้เป็นนักดนตรีไทยของโรงเรียน และมักถูกเพื่อนผู้ชายแกล้งและมองว่าเรียบร้อย แต่โดยความเป็นจริงแล้วเพื่อนคนนี้ไม่ใช่เด็กเรียบร้อย แต่เพียงแค่ว่าต้องแสดงออก จึงทำให้คนภายนอกมองแบบนั้น ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมโดยการเปลี่ยนบริบทของเครื่องดนตรีไทย ให้ผิดแปลกและเกิดความหมายใหม่ขึ้น การเลือกใช้ผ้าพิเศษ ที่แสดงถึงตัวตนที่แท้จริง และชุดสีที่บ่งบอกตัวตนของเพศที่ 3 ผ่านเทคนิค ประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture) ที่ข้าพเจ้าถนัด และชื่นชอบโดยส่วนตัว

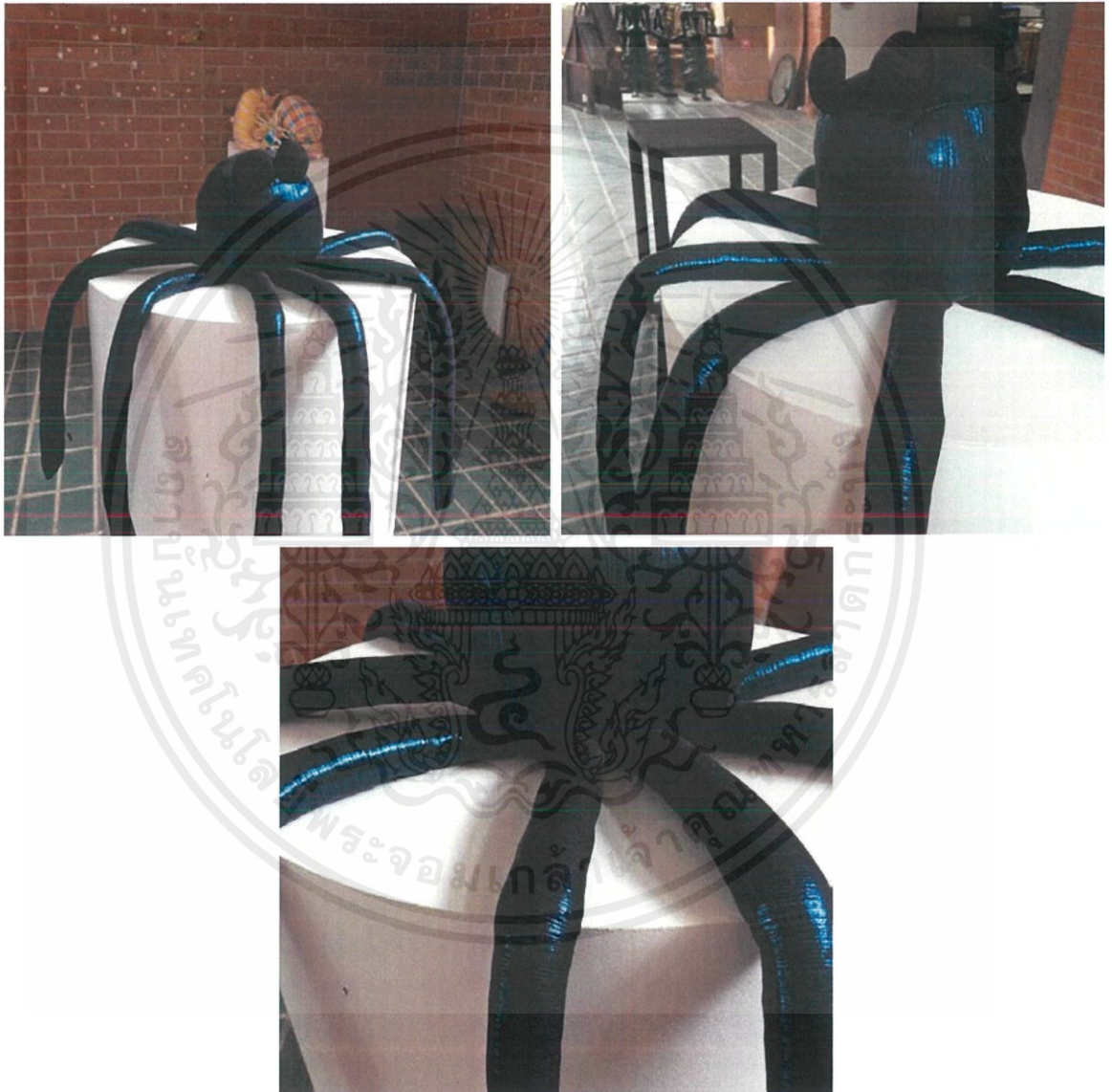

ภาพที่ 3.1 ภาพผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าเริ่มมีความสนใจเกี่ยวกับการเลือกใช้ผ้าชนิดพิเศษ เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์กับฟอร์มที่เลือกใช้เป็นต้นแบบ โดยมีความสนใจเกี่ยวกับสัตว์ได้ทะเลติกที่มีฟอร์มแปลกประหลาด มีสีสันสดสวย และได้ตัดทอนจากความเป็นจริง เพื่อให้ดูประหลาด แต่ยังคงมีความสวยงาม

ภาพที่ 3.2 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

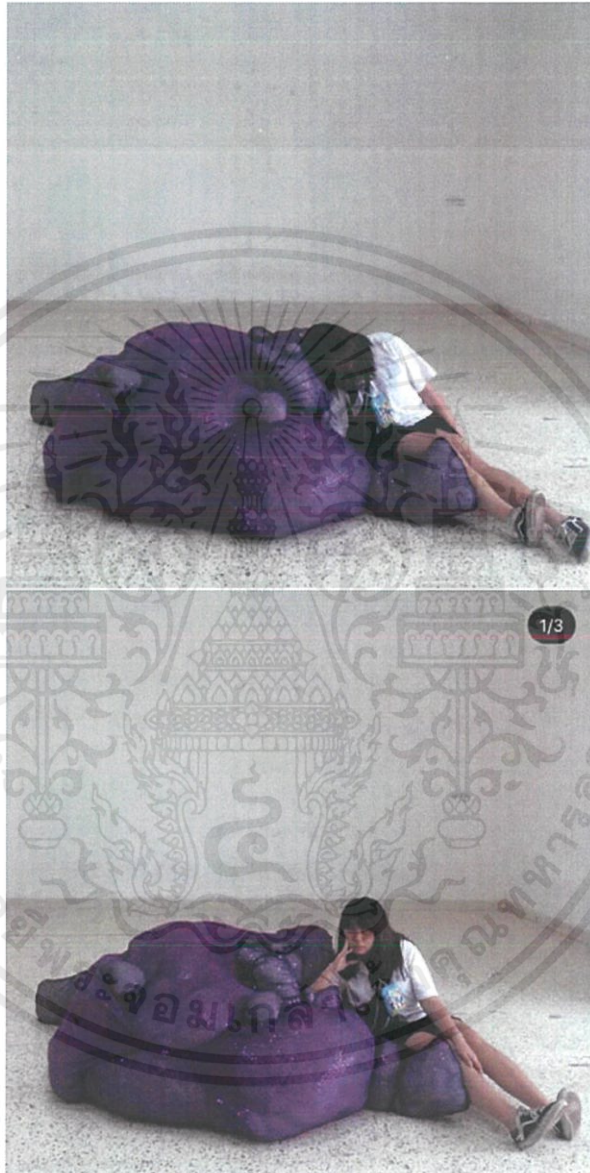
ผลงานนี้ข้าพเจ้าได้จัดทำเป็นชุดผลงาน สัตว์ใต้ทะเล โดยการใช้นวัตกรรมคิดเดียวกันทั้งหมด เพียงเปลี่ยนฟอร์มและชนิดของผ้าให้เข้ากับฟอร์ม แต่ยังคงรูปแบบเดิมคือการตัดทอนเพื่อนให้เกิดความประหลาดแต่ยังมีความสวยงาม

ภาพที่ 3.3 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และผลงานชิ้นสุดท้ายคืองานสรูปลายทอม ซึ่งเป็นชิ้นที่ต่อเนื่องกัน ข้าพเจ้าเลือกฟอร์มจากผลงานเดิม โดยการสร้างผลงานให้มีขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มแรงปะทะแก่ผู้ชม

ภาพที่ 3.4 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2562

ผลงานชุดนี้ เกิดจากความชอบส่วนตัวของข้าพเจ้า แนวคิดเริ่มต้นของข้าพเจ้ามาจากความสนใจเกี่ยวกับชุดสี และลวดลายของผีเสื้อ ทั้งความลึกซึ้งทางด้านความหมายในเชิงลึกของแต่ละภูมิภาค และทำให้เกิดความคิดแย้งตีคู่ขึ้นมาว่าหากมีผีเสื้อไปเกาะอยู่ในที่ที่ผีเสื้อไม่สามารถอาศัยหรือมีชีวิตอยู่ได้ จึงเกิดเป็นผลงานขึ้นมาทั้งหมด 2 ชิ้น โดยสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture)

ภาพที่ 3.5 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นสุดท้าย เป็นการขยายขนาดของผีเสื้อ เพื่อให้เกิดแรงปะทะผู้ชม และเพื่อเป็นการขยายรายละเอียด ลวดลาย และสีสันทที่ข้าพเจ้ามีความสนใจ

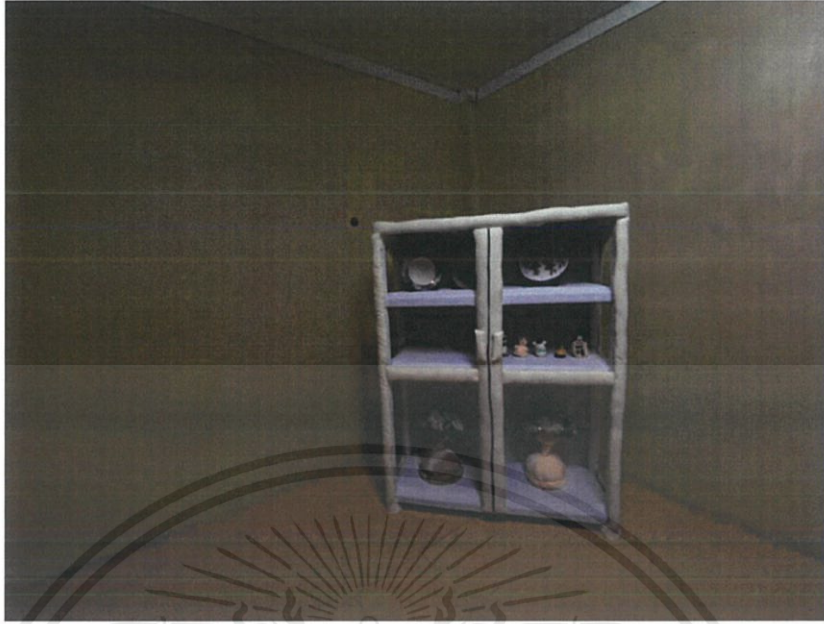

ภาพที่ 3.6 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2562

3.1.4 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2563

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าหยิบยกสภาวะความรู้สึกของตัวเองมาเป็นกรอบการสร้างสรรค์ผลงาน การตกอยู่ในสภาวะที่ต้องสูญเสียคนเป็นที่รัก เหลือไว้เพียงความทรงจำและความคิดถึง ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอวิถีทางความทรงจำ โดยการจำลองตู้โชว์ ที่เก็บผลงานซึ่งเป็นของคู่ต่างหน้า โดยการเปลี่ยนบริบทและใช้วัสดุแทนความหมาย สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture)

โดยผลงานแบ่งออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 2 ข้าพเจ้าจำลองมูมทำงานโปรดของป้าขึ้นมา เปลี่ยนบริบทของสิ่งของด้วยการใช้วัสดุผ้า และสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานประติมากรรม

ภาพที่ 3.7 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2563 ชุดที่ 1

ภาพที่ 3.8 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2563 ชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

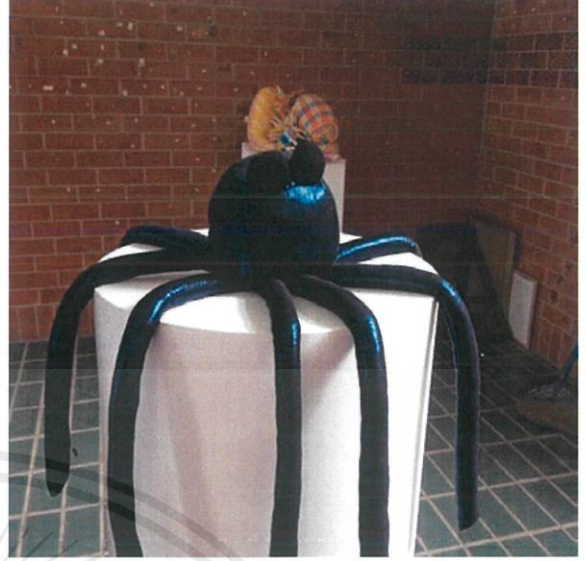
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

ผลงานช่วงปี พ.ศ. 2559 , 2560 , 2562 ข้าพเจ้ามีความสนใจสิ่งทีใกล้ตัวเกินไป มีเพียงความชื่นชอบและอยากทดลองความพิเศษของวัสดุ เป็นเพียงการหาความเป็นไปได้เท่านั้น จึงไม่สามารถตั้งกรอบความคิดและพัฒนาผลงานไปต่อได้ รวมถึงการติดตั้งที่ยังไม่สามารถแสดงตัวตนของผลงานเท่าที่ควร

ภาพที่ 4.1 ผลงานปี พ.ศ. 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ผลงานปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ผลงานปี พ.ศ. 2562

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวเองในวัยเด็ก สร้างกรอบความคิด หยิบยกวัตถุจากประสบการณ์จริง เปลี่ยนบริบทและเลือกใช้วัสดุแทนความรู้สึก เพื่อสร้างเรื่องราวและความหมายในมุมมองของผู้ที่ ได้รับชม

ภาพที่ 4.4 ภาพถ่ายของข้าพเจ้าในวัยเด็กกับป้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 ภาพวัตถุจากประสบการณ์จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

ผลงานที่ผ่านมาในแต่ละปี ข้าพเจ้ายึดเทคนิคประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture) มาตลอด โดยการแกะแบบจากวัตถุ และขึ้นแบบสำหรับผ้า (pattern) ทำการตัดเย็บ ยัดใยสังเคราะห์ และประกอบออกมาจนเป็นวัตถุนั้น ๆ โดยไม่มีโครงสร้างภายในหรือแกนกลางของผลงาน จึงทำให้รูปแบบของงานบางชิ้นไม่ชัดเจนและเกิดการผิดเพี้ยนไปจากต้นแบบ

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างผลงานที่ไม่มีโครงสร้างภายใน

ภาพที่ 4.7 ผลงานที่ไม่มีโครงสร้างภายใน จึงทำให้ผิดเพี้ยนไปจากต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการผิดพลาดของผลงานที่ผ่านมาในปี พ.ศ. 2562 ข้าพเจ้าจึงปรับปรุงเทคนิคและวิธีการทำงาน โดยเริ่มมีการขึ้นโครงสร้างภายในให้กับผลงาน เพื่อให้ผลงานดูแข็งแรงมากยิ่งขึ้น และไม่ผิดเพี้ยนไปจากต้นแบบที่ได้นำเสนอไป แต่ยังคงยึดเทคนิคประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture) เป็นหลักมาโดยตลอด

ภาพที่ 4.8 ตัวอย่างผลงานปี พ.ศ. 2562 ที่มีโครงสร้างภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการลองผิดลองถูกในช่วงเวลาที่ผ่านไป จึงทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงการทำโครงสร้างภายในของผลงาน เพื่อเสริมความแข็งแรง และความชัดเจนของผลงาน จึงทำให้ข้าพเจ้าเริ่มมีการวางแผนที่รอบคอบและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป่า (2563) ข้าพเจ้าจึงทำโครงสร้างไม้ไว้ภายในเพื่อเพิ่มความแข็งแรงก่อนที่จะทำการห่อหุ้มด้วยฟองน้ำ โยสังเคราะห์ และเย็บผ้าทับอีกครั้ง เป็นการเปลี่ยนบริบทโดยใช้วัสดุเป็นการแทนความหมายให้กับตัววัตถุ

ภาพที่ 4.9 โครงสร้างไม้ของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด สภาวะความรู้สึก สะท้อนช่วงเวลาแห่งความเหงา มีแนวคิดมาจากการความทรงจำในวัยเด็ก ข้าพเจ้าเคยตกอยู่ในสภาวะอารมณ์ และความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว เศร้าหมอง คิดถึงคะนิงหา จากการสูญเสียคนในครอบครัวอันเป็นที่รักไปอย่างไม่มีการกลับมา เหลือเพียงภาพถ่าย ของคุณต่างหน้าบางอย่าง และความทรงจำที่ยังคงหลงเหลืออยู่

ข้าพเจ้าจึงหยิบยกสภาวะจิตเหล่านั้นของตัวเอง ภาพใน โลกทัศน์ ถ่ายทอดและสร้างสรรค์เป็นผลงาน โดยผ่านกระบวนการ เย็บ ปัก ถัก ร้อย จำลองสิ่งของต่าง ๆ จากโลกทัศน์ของข้าพเจ้า นำเสนอในรูปแบบประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture) การนำเทคนิคงานฝีมือที่ป่าของข้าพเจ้ามีความชอบมา ประกอบร่วมกับผลงาน โดยการปักลงบนผ้าซึ่งมีต้นแบบมาจากภาพถ่ายของข้าพเจ้ากับป่า การจำลองมุมหนึ่งของบ้านที่เมื่อก่อนนั้นเคยเป็นมุมโปรดของข้าและเป็นมุมที่ทำให้ข้าพเจ้าจดจำถึงเรื่องราว ความชอบต่าง ๆ ของป่า ซึ่งในปัจจุบันมุนั้นได้มีการขยับขยายเปลี่ยนแปลงไปจนไม่เหลืออยู่อีก สิ่งของต่าง ๆ เหล่านี้ที่ยังคงหลงเหลืออยู่เกิดการชำรุด ทрудโทรมไปตามกาลเวลา ข้าพเจ้าได้จำลองวัตถุ สิ่งของขึ้นมา เปลี่ยนบริบทของวัตถุสิ่งของ โดยการใช้วัสดุผ้าเพื่อแทนความหมายและความรู้สึก

4.3.1 ขั้นตอนการทำผลงานชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป่า (2563)

ผลงานชุดนี้เป็นการผสมผสานเทคนิค เย็บ ปัก ถัก เข้าด้วยกัน มีต้นแบบมาจากตู้โชว์ภายในบ้าน รวมไปถึงชิ้นงานต่าง ๆ ภายในตู้ได้อ้างอิงมาจากของจริงที่มีอยู่ทั้งหมด และลดจำนวนลงตามความเหมาะสมและความสวยงาม

ตู้โชว์ตู้นี้เป็นตู้ที่ไว้ใช้เก็บผลงาน วัตถุสิ่งของ และรูปถ่ายเพียงส่วนเท่านั้น ข้าพเจ้าได้ถอดแบบจากตู้โชว์ของจริง แต่มีการลดขนาด และตัดทอนรายละเอียดออกบางส่วน เหลือไว้เพียงโครงสร้างที่ยังคงเหมือนเดิมทั้งหมด

ภาพที่ 4.10 ภาพตู้โชว์ต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

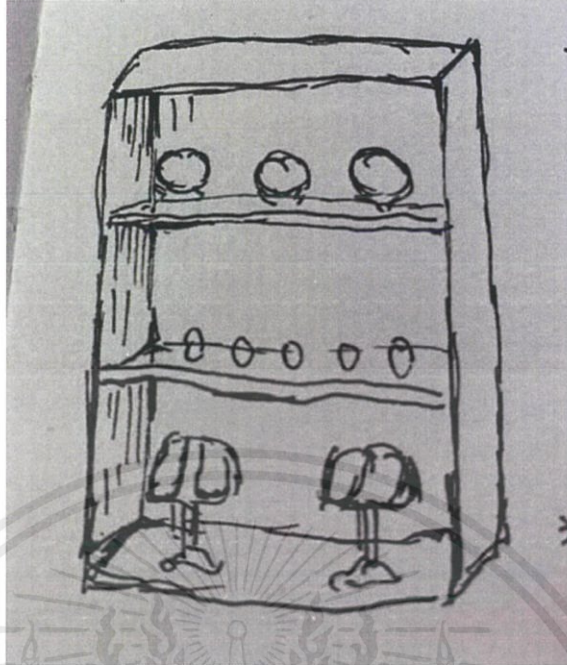

ภาพที่ 4.12 ภาพวัตถุต้นแบบภายในตู้

ภาพที่ 4.12 ภาพวัตถุต้นแบบภายในตู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1

ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าเริ่มจากการวัดขนาดจากตู้ของจริง และถอดแบบทำเป็น โครงสร้างด้วยไม้ จากนั้นหุ้มโครงไม้ด้วยฟองน้ำและใยสังเคราะห์ เมื่อหุ้มรอบทั้งตู้แล้วจึงทำการเย็บผ้าปิดทับอีกที

ภาพที่ 4.14 โครงสร้างตู้โชว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 โครงสร้างของตู้ที่ถูกหุ้มด้วยฟองน้ำ

ภาพที่ 4.16 โครงสร้างตู้ที่หุ้มฟองน้ำ และเย็บผ้าปิดทับเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทำตู้เสร็จสมบูรณ์แล้ว ต่อมาคือการสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องจัดวางภายในตู้ เริ่มจากโคมไฟ ข้างเจ้าถอดแบบจากของจริงเพื่อทำแบบสำหรับผ้า (pattern) และทำการตัดเย็บ ผ้าที่เลือกใช้ ข้างเจ้าเลือกใช้ลวดลาย ชุดสีที่พิเศษของผ้าเพื่อเพิ่มความน่าสนใจของผลงาน และเพื่อความใกล้เคียงกับ ต้นแบบ จากนั้นยัดใยสังเคราะห์เพื่อเพิ่มมวลให้กับผลงาน เมื่อทำครบทุกขั้นตอนที่กล่าวมาแล้วนั้น ต่อมาคือการเย็บตกแต่งด้วยเลื่อมปักสีทอง สุดท้ายคือการการเย็บประกอบสร้างเพื่อให้เกิดความ สมบูรณ์ตามต้นแบบ และตัดแต่งขี้ด้าย ตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน เป็นอันเสร็จสมบูรณ์ 1 ชิ้นงาน

ภาพที่ 4.17 ถอดแบบและตัดผ้าตามแบบเตรียมตัดเย็บ

ภาพที่ 4.18 เย็บ และยัดใยสังเคราะห์เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.19 เย็บตกแต่งด้วยเลื่อมสีทอง เตรียมเย็บประกอบ

ภาพที่ 4.20 เย็บประกอบเสร็จเรียบร้อยเตรียมทำฐานด้านล่าง

ภาพที่ 4.21 เย็บประกอบฐานด้านล่างเป็นส่วนสุดท้าย ผลงานเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุ๊กตา ข้างเข้าได้สร้างสรรค์ผลงานด้วยการถักขึ้นจากไหมพรมตามต้นแบบ และขัดข้างในด้วยใยสังเคราะห์เพื่อให้ผลงานมีมวลขึ้นมาและดูสมจริง

ภาพที่ 4.22 ผลงานที่ถักและขัดใยสังเคราะห์แล้วเรียบร้อย

ในส่วนสุดท้ายคืองานที่เขียนสีน้ำ เริ่มจากการถอดแบบจากของจริงเพื่อทำแบบของผ้า (pattern) เลือกใช้ใยสังเคราะห์แบบแผ่นอัดแน่นเพื่อให้งานอยู่ทรงเย็บผ้าปิดทับเพื่อความเรียบร้อยอีกครั้ง ใช้ลวดลายจากผ้า และปักลวดลายเพิ่มเข้าไป ตกแต่งด้วยเลื่อมปัก เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับตัวงาน

ภาพที่ 4.23 เริ่มจากการถอดแบบ และทำโครงสร้างด้วยใยสังเคราะห์แบบแผ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.24 เย็บผ้าปิดทับ และตกแต่งด้วยเลื่อมปักเรียบร้อย

ภาพที่ 4.25 คราฟแบบที่วาดไว้ลงบนผ้า

ภาพที่ 4.26 ผ้าที่คราฟลายเสร็จแล้วเตรียมปัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.27 ปักผ้าตามสีและลายจากต้นแบบ

ภาพที่ 4.28 ปักเสร็จแล้วจึงนำมาเย็บประกอบ เป็นอันเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ขั้นตอนการทำงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า (2563)

สมัยที่ป้ายังมีชีวิตอยู่นั้น ป้าใช้เวลาว่างจากทุกอย่างเพื่อนั่งทำงานศิลปะในมุมทำงานส่วนตัวที่บ้านหลังเก่า มุมนั้นถือว่าเป็นมุมโปรดอีกมุมของป้าเลยก็ว่าได้ จนกระทั่งถึงช่วงที่ป้าป่วยหนักและต้องกลับมาพักรักษาตัวอยู่ที่บ้าน มุมนี้ก็เป็นมุมที่ป้านั่งทำงานศิลปะจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกเหงา หรือคิดถึงมุมนี้ถือว่าเป็นมุมที่ข้าพเจ้าชอบมานั่งเล่นในช่วงเวลานั้น เวลาผ่านไป มุมนี้ได้ถูกขยับขยาย ข้าพเจ้าของได้ถูกบริจาคและแจกจ่ายให้กับญาติพี่น้องต่าง ๆ เหลือเพียงภาพในความทรงจำและผลงานของป้าเพียงไม่กี่ชิ้นเท่านั้น

ข้าพเจ้าจึงอยากจำลองมุมนี้ขึ้นมาอีกครั้ง โดยผ่านการสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture) โดยการเปลี่ยนบริบทของวัสดุสิ่งของจากภาพจำแทนด้วยวัสดุผ้าเพื่อสร้างความหมายใหม่ให้กับผลงาน และเพิ่มเทคนิคการปักผ้าเข้าไปร่วมกับตัวงานด้วย

ภาพที่ 4.29 ต้นแบบวัตถุสิ่งของในความทรงจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

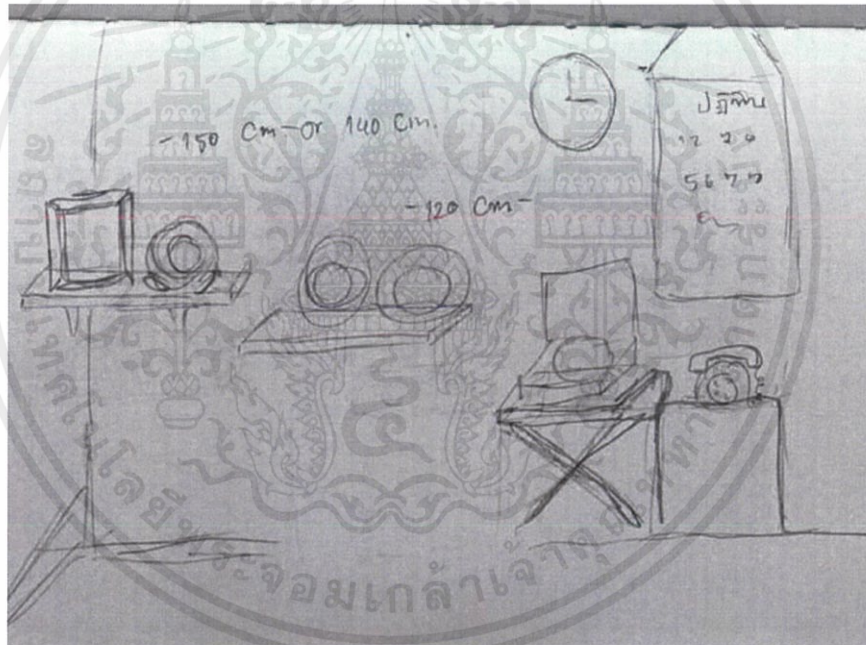
ภาพที่ 4.30 ภาพถ่ายป่ากับข้าพเจ้าในวัยเด็ก ต้นแบบที่นำมาปักตาม

โดยในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้านำผลงานของจริงเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเพิ่มความรู้สึกไปกับตัวผลงาน ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.31 ภาพผลงานจริงของป้า

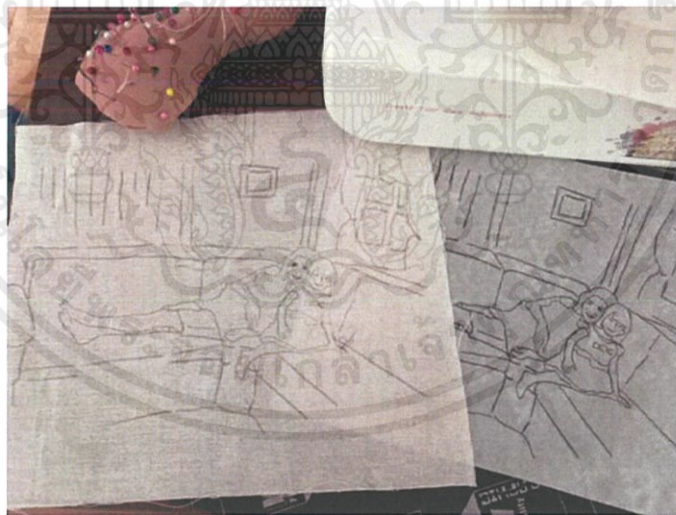
ภาพที่ 4.32 ภาพร่างของมุมห้องจากภาพจำ

ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าเริ่มจากงานปักผ้าเป็น 2 ชั้นแรก เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรในการทำงาน จึงต้องเริ่มต้นเป็นชั้นแรก โดยเริ่มจาก การร่างภาพของผลงาน ลงบนกระดาษและคราฟลายที่จะปักลงบนผ้า จากนั้นจึงเริ่มทำการปักตามต้นแบบที่ร่างไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.33 คราฟลงบนผ้าชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.34 คราฟลงบนผ้าชิ้นที่ 2

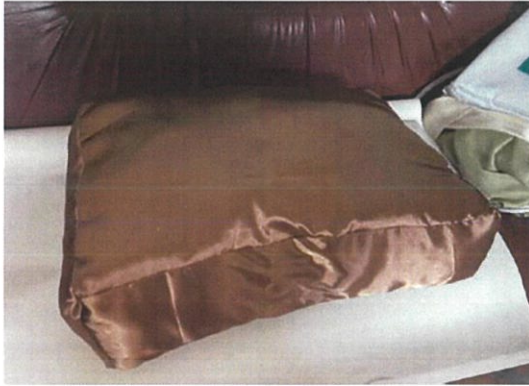
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.35 ปักผ้าตามต้นแบบที่ได้คราฟไว้

ในส่วนต่อมาก็คือเครื่องเล่นแผ่นเสียง โทรศัทพ์บ้าน นาฬิกาและปฏิทิน เริ่มจากการถอดแบบจากวัตถุของจริงเพื่อนำมาทำแบบสำหรับผ้า (pattern) โดยวัตถุทั้งหมดที่กล่าวมานั้นเป็นวัตถุที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าในวัยเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.36 ต้นแบบสำหรับผ้าที่ตัดเรียบร้อยแล้วเตรียมเย็บประกอบ

ภาพที่ 4.37 ชิ้นส่วนที่เตรียมเย็บประกอบตัวงานเข้าด้วยกัน

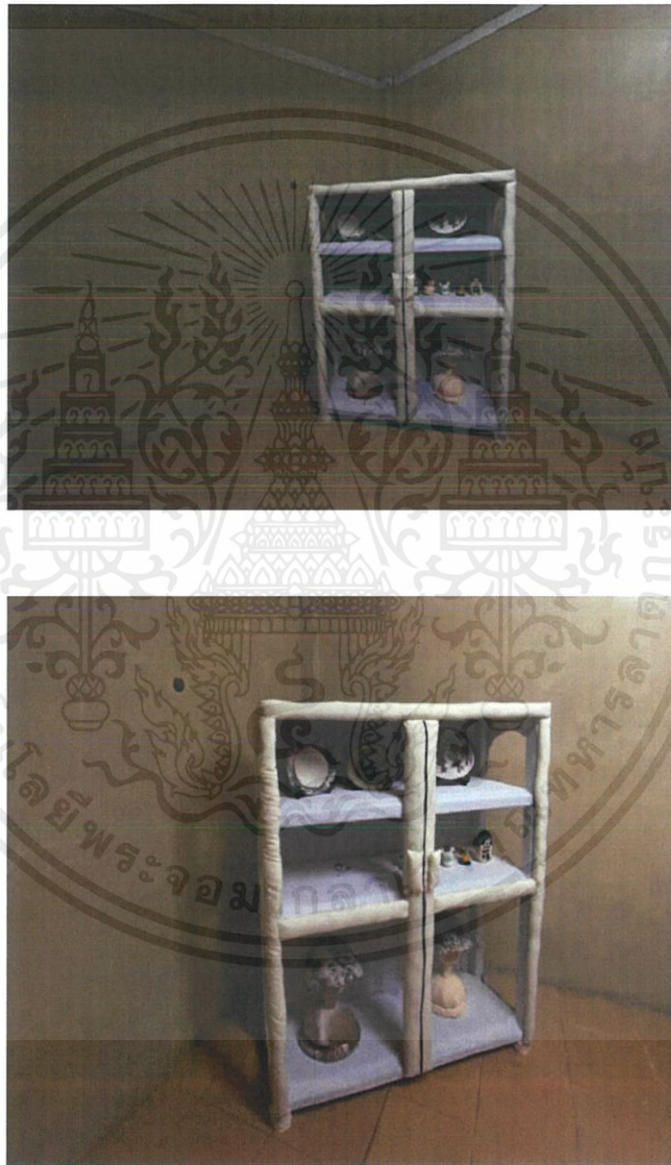

ภาพที่ 4.38 เย็บประกอบเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

5.1 ผลงานชุดที่ 1

ภาพที่ 5.1 ผลงานชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป่า , 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

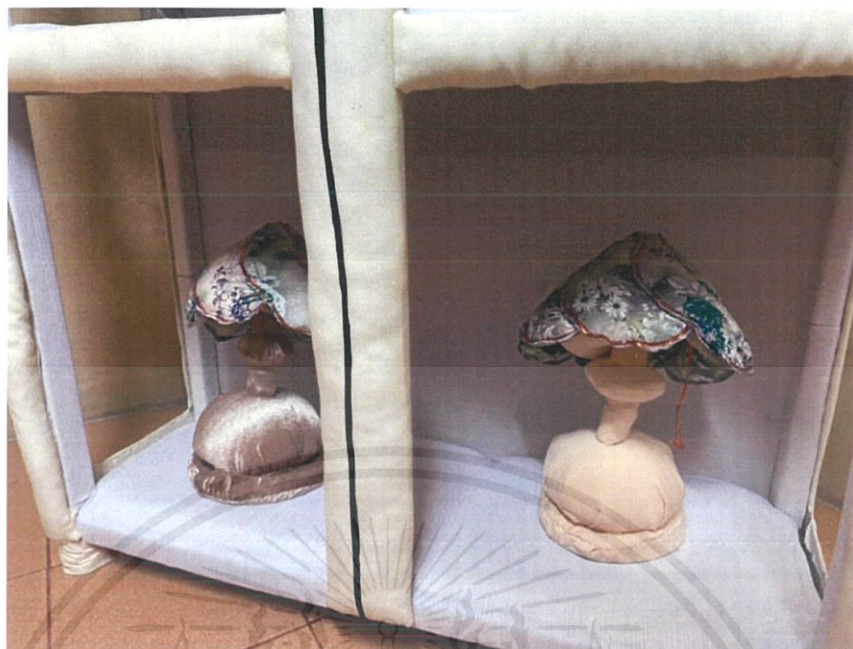
ภาพที่ 5.2 ผลงานชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป่า , 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 ผลงานชุดที่ 1 ผู้โชว์ของป่า , 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 ผลงานชุดที่ 1 ตู้โชว์ของป่า, 2563

ชื่อผลงาน	ตู้โชว์ของป่า (2563)
ขนาด	35 x 100 x 120 เซนติเมตร
วัสดุ	ผ้าชนิดต่าง ๆ , โคมพรม , เลื่อมปัก , ฟองน้ำ , โยสึงเคราะห์ , ไม้
เทคนิค	ประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ผลงานชุดที่ 2

ภาพที่ 5.5 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.7 ผลงานชุดที่ 2 มุม โปรดของป้า , 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.8 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.9 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.10 ผลงานชุดที่ 2 มุมโปรดของป้า , 2563

ชื่อผลงาน	มุมโปรดของป้า (2563)
ขนาด	แปรผันตามพื้นที่
วัสดุ	ผ้าชนิดต่าง ๆ
เทคนิค	ประติมากรรมนุ่ม (Soft Sculpture)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “สภาวะความรู้สึก สะท้อนห้วงเวลาแห่งความเหงา” มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาวะความรู้สึกในวัยเด็กที่ต้องสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักไปอย่างไม่มีวันกลับมา สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานประติมากรรมผ่านวัตถุแทนความทรงจำ โดยการเปลี่ยนบริบทของวัตถุและเลือกใช้วัสดุเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ขึ้นมา ซึ่งผลงานชุดนี้ถือว่าเป็นประโยชน์กับตัวของข้าพเจ้าอย่างมาก ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาวะความรู้สึกของตัวเองในช่วงวัยเด็กจนถึงปัจจุบันทำให้เข้าใจตัวเองมากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าระหว่างการทำงานจะเกิดปัญหาอยู่บ้าง และเหตุการณ์สุดวิสัยต่าง ๆ แต่ถึงกระนั้นก็ผ่านไปได้อย่างดี ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “สภาวะความรู้สึก สะท้อนห้วงเวลาแห่งความเหงา” ถือเป็นประโยชน์และประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ส่งผลให้เกิดประโยชน์และคุณค่าต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องสภาวะทางอารมณ์และความรู้สึก ทั้งต่อตนเองหรือผู้ชมที่เข้ามาชมผลงาน สุดท้ายนี้ข้าพเจ้ามุ่งหวังว่า การสร้างสรรค์ผลงานจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และเป็นการส่งต่อแรงบันดาลใจ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ เพื่อใช้ในการต่อยอดสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในอนาคตหรือนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้คนในศาสตร์แขนงอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- ชนาภันท์ ธรรมรัฐ. 2560. เมื่อคนที่รักมาจากไป จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างไร? วิธีรับมือกับความโศกเศร้าจากการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://thestandard.co/howto-deal-with-the-sadness-of-losing/>
- นักจิตกร. 2558. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://nukjit.blogspot.com/2015/12/blog-post_82.html
- บ้านจอมยุทธ์. 2543. ลักษณะของจิตมนุษย์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.baanjommyut.com/library_2/extension-1/concepts_of_developmental_psychology/04_1.html
- วัฒนา คุณประดิษฐ์. 2555. โลกทัศน์ และ ระบบความคิด. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/507303>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. 2556. ภาวะทางอารมณ์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.royin.go.th/?knowledges=%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%B0%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%93%E0%B9%8C-%E0%B9%91%E0%B9%96-%E0%B8%95%E0%B8%B8%E0%B8%A5%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%A1>
- Apinan Woratrakun. 2560. ภาวะทางอารมณ์ที่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://fliphtml5.com/goqq/amzx/basic>
- Gamathep. 2560. ความทรงจำอันมีคุณค่าทางจิตใจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://storylog.co/story/5a127524bad1004b66c4e0d4>
- Im2market. 2559. มนุษย์ หมายถึง ?. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.im2market.com/2016/10/08/3618>
- Wachiravit Kongkarai. 2560. ทำไมเราถึง ‘หว่อง’ กันนั้กนะ (1) : ทำความเข้าใจกับความโดดเดี่ยวในโลกสมัยใหม่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.the101.world/isolation-in-new-world-1/>
- Wachiravit Kongkarai. 2560. ทำไมเราถึง ‘หว่อง’ กันนั้กนะ (2) : ทำความเข้าใจกับความโดดเดี่ยวในโลกสมัยใหม่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.the101.world/isolation-in-new-world-2/>
- Wachiravit Kongkarai. 2560. ทำไมเราถึง ‘หว่อง’ กันนั้กนะ (3) : จะรับมือกับความโดดเดี่ยวในโลกสมัยใหม่อย่างไรดี. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.the101.world/isolation-in-new-world-3/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

